

CELJE
9. AVG. 1957
L. VIII. ST. 30
CENA 15 DIN

CELJSKI

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA OKRAJA

»CELJE 1957«

Prikaz gospodarske moči in napredka v celjskem okraju

IZ RAZGOVORA Z DIREKTORJEM ZAVODA »CELJSKA RAZSTAVA« TOV. V. GORINŠKOM

Še štirinajst dni nas loči od dneva, ko bo v Celju odprtih več razstav, ko se bodo začele prireditve pod naslovom »Celje 1957«. Da bi o pripravah na »Celje 1957« zvedeli kaj več, smo zaprosili direktorja Zavoda »Celjska razstava« tov. V. Gorinška za razgovor.

Ko smo ga vprašali, kako potekajo priprave za vse prireditve, nam je dejal takole: »Priprave za vse prireditve, zlasti pa še za razstave potekajo v redu. Vse komisije pri našem upravnem odboru imajo polne roke dela, posebno še zdaj, ko prihajamo v zadnje obdobje priprav. Glede tehnične izvedbe razstave, so tu in tam nastale nekatere težave, ker kolektivni odlašajo s pripravami na zadnje dni, kar je seveda napačno.

Zdaj je zaključena lista razstavljalcev. V celoti bo na razstavi industrije, obrti in trgovine zastopanih 106 delovnih kolektivov, kar je vsekakor zelo zadovoljivo. Med razstavljalci bo 9 kolektivov tekstilne stroke, 12 kovinske, 6 rudarske in metalurške, 6 kemične, 8 gradbene, 10 lesne, 3 usnjarske itd. Nadalje bo zastopanih deset kolektivov raznih strok, 16 trgovskih podjetij in 26 obrtnih obratov obeh sektorjev lastništva. Ze to število prijavljenih razstavljalcev kaže, da si je »Celje 1957« pridobilo pri kolektivnih velik ugled. Zaradi tega bo tudi razstava industrije, obrti in trgovine, da ne govorimo o kmetijski razstavi, ki bo prav gotovo presenetila slehernega obiskovalca, najbolj veren prikaz gospodarske moči celjskega okraja in zrcalo stremjenja po še večjem napredku.

V nadaljevanju razgovora je tovariš Gorinšek zaupal, da tudi ostala dela, zlasti komunalnega značaja, potekajo kolidno v redu, tako da bo mesto ob Savinji tudi v tem pogledu pokazalo korak naprej. Prav posebno bodo urejena

Z OBISKA PARTIZANSKIH OTROK NA RIBNIŠKI KOČI

Po stopinjah svojih očetov...

S sekretarjem Okrajnega odbora ZB tov. Slavkom Verdedom sva se napolila na obisk partizanskih otrok, ki so že teden dni bili na pohodu po partizanskih poteh in zgodovinskih krajih. Ta štirinajstidnevni pohod otrok padlih borcev je organiziral Okrajni odbor ZB v Celju in po maršruti bi morali biti preteklo nedeljo na Pesku. Pohod so pričeli v Smarju pri Jelšah, nakar so se podali preko Rogaške Slatine na Boč, od tam pa preko Dravinjske doline na Pohorje k Trem kraljem in k taborišču pohorskega bataljona.

Na Pesku bi se morali sestati z njimi. Na pot se nisva podala z navdušenjem, kajti vedela sva, da dvotaktni motor avtomobila, s katerim sva se vozila, ne prenese pohorskih strmin. In res, od Oplotnice naprej je vozilo v klancih začelo vedno bolj in bolj »kašljati«, tako da sva prispela komaj in z veliko muko na Pesek.

Tudi lepa in neokrnjena priroda ob planinski cesti, kjer šumi gorska rečica Oplotnišnica in se razprostirajo bo-

(Nadaljevanje na 3. strani)

Predsednik OLO Celje tov. Riko Jerman kandidat za nadomestne volitve v konjiški občini

V preteklem tednu so bili na področju konjiške občine, razen vitanjskega predela, zbori volivcev, na katerih so predlagali kandidate za nadomestne volitve ljudskega poslanca LRS na mesto umrle tov. Nine Pokorn. Na vseh zborih, ki so ponekod dokaj dobro uspeli, so za to odgovorno mesto predlagali predsednika OLO Celje tov. Rika Jermana, ki ga je priporočal tudi občinski odbor SZDL in ga prebivalci konjiške občine že dokaj dobro poznajo. Drugih kandidatov na zborih niso niti predlagali, kar dokazuje, da je bila izbira tov. Jermana dobra ter so volivci njegovo kandidaturo povsod sprejeli in odobrili.

Občinski odbor SZDL pripravlja v času pred volitvami, ki bodo 25. 8. v treh večjih krajih občine (Slov. Konjice, Zreče in Loče) predvolilna zborovanja, na katera bodo povabili tudi predlaganega kandidata tov. Jermana. V Ločah bo zborovanje že v nedeljo, to je 11. 8. dopoldne, teden dni kasneje pa v Zrečah za pohorski predel, dočim bo zborovanje v Konjicah 23. avgusta. Seveda pa bodo poleg tega še predvolilni sestanki po vaseh, na katerih se bodo pogovorili tudi o ostalih tekočih nalogah.

Občina je ta teden določila tudi že volilne enote in volišča, ki jih bo preko 30, prav tako pa je imenovala volilne odbore, ki bodo vodili volitve.

Čas hmeljske žetve pred durmi

SAVINJSKA HMELJSKA LETOS NE OBETAJO REKORDEN, PAČ PA ZA DOVOLJIV PRIDELEK

Savinjska dolina postaja v teh dneh spet zanimiva. Ne samo domačini, tudi tujci, ki se vozijo mimo, se s pogledom ustavljajo na nepreglednem gozdu bogatih hmeljev. Se nekaj dni, pa bo Savinjska dolina spet zažvela. V teh zadnjih dneh pred obiranjem je opaziti nervozo vseh povsod. Sicer je za hmeljsko sezono vse dobro pripravljeno — Hmezad in Inštitut budno bdita nad hmeljišči in hmeljarji — vsi pa so zaskrbljeni predvsem nad tem, če bo vreme v teh zadnjih, odločilnih dneh naklonjeno.

Savinjski hmelj obeta letos lep, nikakor pa ne rekorden pridelek. Kljub povečanju hmeljišča pričakujejo, da pridelek po količini, pa tudi po kvaliteti ne bo presegal lanskega. Izgled rastline je zelo zdrav, cvetni nastavek dovolj gost tudi na tistih hmeljiščih, ki niso dosegla vrh opore. Sicer pa budno oko le opazi, da sta pozeba in junjska toča okrnila rastlino bogastvo. Hmeljišča, kjer je toča oklestila vrhove, so v rasti precej zaostala in rastlina v mnogih primerih niti ni dosegla vrha niti razvila bogatih stranskih panog. Hmelj, poškodovan po toči ni v času najbujnejše vegetacije prav nič napredoval.

Rast hmelja je precej zavrlo tudi letošnje neugodno vreme — skrajna preveč hladnih dni, v juliju pa »tropska vročina«, ko je hmelju močno pri-

manjkovalo vlage. Borba proti raznim škodljivcem je bila uspešna, hmeljarji so zelo redno in vestno škropili. Sicer pa je bilo s škodljivci letos precej dela, ker so se boljši zgodaj pojavili. Izredno močan je bil letos napad uši,

toda visokokvalitetna in učinkovita škropiva so škodljivca kmalu zatrla. Tudi rdeči pajek se je letos zgodaj pojavil, hmeljarji so ga uničevali istočasno z drugimi škodljivci.

Lansko leto smo v celjskem okraju pridelali 2159 ton hmelja. Od vsega pridelka je ostalo doma za potrebe pivovarn samo 6 %, ostalih 94 % hmeljskega pridelka pa smo izvozili — največ v Ameriko, dosti pa tudi v Anglijo, Nemčijo, Holandijo, Belgijo in Švico.

Glede letošnjih odkupnih in prodajnih cen hmelja v Hmezadu še ne vedo nič točnega povedati. Za odkup bo potekal preko Hmezada, kot prejšnja leta. Na inozemskem tržišču pričakujejo, da bo cena letos nekoliko višja, vsekakor pa bodo vplivali nanjo močnejši proizvajalci Nemčija, Češka, Amerika.

Naši hmeljarji imajo letos manj hmelja, odnosno manjši donos. Ker pa so rezijski stroški ne oziraje se na količino pridelka isti, hmeljarji seveda pričakujejo, da bi bile odkupne cene nekoliko višje. Kot izgleda, bo tudi premiranje odpadlo, ker hmeljarji kljub vsestranski skrbi in trudu pogovje niso dosegli. Priznati pa je treba, da so letos savinjski hmeljarji za boljše hmeljarske donose storili vse, kar je bilo v njihovih močeh.

Glede sušenja hmelja si naši hmeljarji letos tudi ne delajo skrbi. Če so lahko lanske količine pravočasno in v redu posušili, bodo tudi letošnje, saj je letos precej kmetijskih zadrug napravilo nove sušilnice.

HO ŠI MINH - LUČ VIETNAMA

VIETNAMSKI PREMIER NA PRIJATELJSKEM OBISKU V JUGOSLAVIJI — PREPOTOVAL JE ŽE VSO VZHODNO EVROPO. — PRISRČEN SPREJEM ENEGA NAJVEČJIH BORCEV SODOBNE, IZ ZAOSTALOSTI VSTAJAJOČE AZIJE.

Vietnam je za azijske prilike majhna država, stisnjena med Tonkinški zaliv, Kambodžo, Burmo in kitajski provinci Junan in Kvantung, pa vendar je večja

od Jugoslavije, saj meri 328.400 kvadratnih kilometrov z nekaj manj kot 25 milijoni prebivalcev, ki žive v glavnem na prostiranih nižinah ob Mekongu in Songkoju. Se do nedavna je bil Vietnam (prejšnji indokitajski provinci Tonking in Anam) francoska kolonija in je za evropsko kolonialno velesilo predstavljal neizčrpno zalogo različnih tropskih kultur, redkih, iskanih kovin in — delovne sile. Majhni a čvrsti Anamiti so bili poleg Marokancev, Alžircev in Tunizčanov »najcenejši« ljudje na francoskih prekomorskih ladjah, v pariških predmestjih in marseillskem pristanišču.

Ob napadu Japoncev na Indokino so se Francozi skoraj brez boja umaknili, domačini pa so se vse do zloma »rumenega imperializma« neustrašeno borili s tujimi vsiljenici in po njihovem izgonu proglasili neodvisnost svoje domovine. Za svobodo so se morali še boriti.

Francozi so se vrnili, se najprej pogajali z zmagovitimi vietnamskimi četami, potem pa s pokoljem v Haiphongu prekinili premirje. Začela se je dolga in neizproсна borba za svobodo, ki je Viet-

namci niso hoteli več izgubiti, ko so si jo s krvjo priborili. Po legendarni zmagi pri Dien Bien Fuju je bila skoraj vsa de-

(Nadaljevanje na 2. strani)

POGOVOR S PREDSEDNIKOM OZZ V CELJU TOV. FRANCEM LUBEJEM

Nove oblike gospodarjenja v kmetijstvu

IZDVAJANJE NEKMETIJSKIH DEJAVNOSTI IZ ZADRUGE JE NUJNO IN KORISTNO. — ZADRUGE NAJ SE POSVETIJO LE KMETIJSKI PROIZVODNJI — IZDOVJITEV BO IZVRŠENA DO KONCA LETA. — KAKO BO Z OSNOVNIMI SREDSTVI IN INVENTARJEM TER NEIDOČIM BLAGOM? — REVIZIJSKA SLUŽBA BO ŠE NADALJE OBSTAJALA V KMETIJSKIH ZADRUGAH.

Uredništvo našega lista je postavilo predsedniku Okrajne zadrugne zveze v Celju tov. Francu Lubeju v zvezi z izdvojitvijo nekmetijskih dejavnosti iz kmetijskih zadrug nekaj vprašanj, na katera je tov. Lubej odgovoril takole:

V zadnjem času se v zadrugnih organizacijah dosti razpravlja o izdvojanju nekmetijskih dejavnosti. Kakšne so perspektive v tem pogledu v celjskem okraju?

Ze na redni letni skupščini Glavne zadrugne zveze Slovenije je bilo načelno sklenjeno, da je potrebno pričeti z iz-

dvojanjem vseh tistih dejavnosti iz zadrug, ki nimajo karakterja kmetijsko proizvodnih in odkupnih nalog. Kasneje je upravni odbor Glavne zadrugne zveze LRS in predstavništvo Glavne zadrugne zveze FLRJ sprejel sklep, da je treba takoj pričeti z izdvojanjem nekmetijskih dejavnosti od kmetijskih zadrug.

V našem okraju je sestavljena komisija od zastopnikov trgovinske zbornice in

okrajne zadrugne zveze, ki ima nalogo, da pomaga zadrugnim organizacijam in občinam pri tem delu, predvsem zato, da bi se pri tem ne okrnila sedanja mreža potrošniške trgovine in obrtno uslužnostnih podjetij oziroma obratov. Vsaka zadruga bo na osnovi že nakazanih sklepov v sporazumu z občinskimi ljudskimi odbori izdelala program, ki bo določal, katere dejavnosti se bodo izdvojile in kako se bodo na novo formirale v obče družbenem sektorju. Program naj bi določal tudi to, kakšna bo bodoča organizacija zadrugne in katere dejavnosti bo zadruga v bodoče obdržala.

Sprejeto je načelo, naj bi se zadrugne večji meri kot doslej bavile s kmetijsko proizvodnimi vprašanji, z oskrbo kmetijstva z reprodukcijskim materialom, s hitrejšim uvajanjem mehanizacije ter z boljšo organizacijo odkupa kmetijskih in

(Nadaljevanje na 5. strani)

Partizanski otroci pred Ribniško kočjo na Pohorju.

Pogled po svetu

Kdo od ljudi, ki gledajo z odprtimi očmi v svet, naj bi tajil nemški problem? Poleg ruskega je nemški narod najštevilnejši v Evropi, od l. 1870 vzemirja kontinent s svojo premočjo, ki izvira iz velikih materialnih bogastev pa tudi iz specialnih sposobnosti nemškega človeka, zadnjih 12 let po drugi svetovni vojni pa je razkosana Nemčija svetovni problem, mimo katerega ne more nobena konferenca, nobeno zasedanje, nobena vlada, noben vplivni človek, ki se kakorkoli in kolikor koli udeležuje usmerjanja svetovnega razvoja. Ves čas po vojni se je zapadna Nemčija pred svetom predstavljala s starim Adenauerjem, o katerem pravijo, da ni nikoli pomenil kaj posebnega, ki pa je zaradi svoje antifašistične miselnosti bil primerna oseba za poveljstvo politiko treh zmagovalcev z Zahoda. Vzhodna Nemčija je s svojo partijsko garnituro okoli Ulbrichta in Grotewohla ostajala bolj v senci, kljub vsem prebegom, kljub čiščenju vzhodne meje nasproti Poljske pa je do danes ostalo dejstvo, da je največji evropski narod, ki je dvakrat odkrito posegel po svetovni oblasti, med seboj razdeljen v dve državi, ki sta med seboj ločeni ne samo po državnih, marveč tudi po blokovskih mejah.

Značilno za poveljstvo Nemčijo, posebno Zahodno, je izredno nagla obnova in napredek, s katerim je v kratkem desetletju premagana država dosegla tako blagostanje, kakršnega si ogromna večina sveta komaj komaj predstavlja. Vse ji je šlo na roko: Poruska industrija z bombnimi napadi do l. 1945 skoraj ni bila bistveno načeta, zmagovalci so jo tem hitreje spravili v red, ker so naleteli na tradicionalni nemški smisel za red, varčnost in vztrajnost, nemško ozemlje je postalo v poveljni strategiji najvažnejše, dotekala je Marshallova pomoč tako, da je šlo kmalu vse čez rob. Pred nekaj leti se je Nemčija že štela za nevarnega konkurenta vseh tistih, ki so jo po vojni hoteli postavljati na noge, danes pa predstavlja državo, ki ima najboljšo zunanjo trgovinsko bilanco, ogromno množino deviz in finančnega kapitala, ki ga lahko plasira na vse kontinente brez političnih pridržkov kot objektivni faktor svetovne proizvodnje.

Razume se, da je razkosana Nemčija nekaj nenaravnega, četudi je zaradi vojnih zločinov zaslužila še hujšo kazen. Nič ni čudnega, če vodilni ljudje obeh Nemčij ne pristanejo na enostransko združenje s tem, da bi uredite Zahodne Nemčije veljala tudi za Vzhodno in seveda tudi narobe. Vzpostavitev združene demokratične Nemčije, ki bi se vključila v svetovno kolektivno varnost, to je tisto kvadriranje kroga, ki ga doslej ni zmogla ne ena ne druga stran. Zato je nemško vprašanje pravzaprav preizkušnja vse svetovne politike, barometer volje do miru in termometer nasprotij, ki razdvajajo svet. Vzhodni blok s SZ ne zaupa Zahodu, zato terja najprej razorožitve, potem šele bi pristal na združenje Nemčije. Zahod pa bi rad zedinil Nemčijo mimo razorožitve, kakršno je vzemirjal človeštvo ves čas po vojni. Poleg tega so nemški industrijski baroni, med njimi najbolj vojni zločinec Krupp, po vojni zrasli v nekdanje mogotce in še večje, kakor so nekoč bili. Nemčija se oborožuje, se vključuje v vojaški pakt NATO, daje svoje generale in bataljone za zahodno vojsko, ki ji je namen držati vzhodno vojsko čim dalj od Atlantika, pa tudi čim dalj od Labe in Odre, kjer stoji sedaj.

Nemčija se oborožuje tudi mimo pariških razgovorov. Čeprav pravijo njeni zastopniki, da atomska strategija za Nemčijo ne pride v poštev, je vendarle nekaj na stvari. To nedvomno dokazuje tudi sovjetska nota Zahodni Nemčiji z opozorilom, da nastaja za ves svet in za Nemčijo samo velika nevarnost, če bi se Nemčija oborožila z atomskim orožjem. Nemčija ne skriva svojih revizijskih zahtev glede sedanje meje posebno na vzhodu. Nemški militarizem se spet prebujajo, nemški rajhovski orel se spet pojavlja na nemških uniformah. Dati taki državi v roke tako ofenzivno orožje, bi pomenilo vlivati olje na ogenj. SZ je od nemškega besa mnogo trpela. Nič ji ne smemo zameriti, če je zoper atomsko oborožitve Nemčije. Pač pa se nam zdi, da tudi SZ ni posem nedolžna pri oboroževanju Nemcev, saj ima v Vzhodni Nemčiji 400.000 mož in 7500 tankov.

Ce je res, da sta se obe atomski sili odločili, da storita sporazumno vsaka svoj korak v razorožitvi, potem se bo moralo to medsebojno približevanje pokazati tudi v obravnavanju nemškega vprašanja. Zahodna Nemčija pod Adenauerjevim vodstvom se povsem zanaša na Eisenhowerjevo in Dullesovo križarsko vojsko zoper atomsko strategijo. Nemški socialdemokrati skušajo najti izhod v sodelovanju z Rusi. To sodelovanje naj bi se začelo na gospodarskem in kulturnem polju, nadaljevalo pa naj bi se na političnem.

Nedvomno je to pravilnejša pot in za svetovni mir koristnejša od tiste rogoberne in trmaste, ki jo vodi cerkveno usmerjena krščansko demokratska stranka.

T. O.

Traktoristi celjskega okraja so tekmovali

To pot je bilo vreme naklonjeno traktoristom celjskega okraja, da so preteklo nedeljo končno le lahko izvedli veliko izbirno tekmovalje v Levcu. Tekmoval-

za borbo, ki bo na republiškem prvenstvu odločila prvenstvo. Ob razglasitvi rezultatov je komisija prisodila prvo mesto traktoristu Radu

V Medlogu so bila zaključena tekmovalja traktoristov, kjer so najboljši prejeli denarne nagrade v znak priznanja kvaliteti in hitrosti preorane zemlje

cev je bilo celo več, kot se jih je prvotno prijavilo in tako so morali 4 traktoristi odpasti, ker parcele niso bile pripravljene za tolikšno število. Lepo vreme je privabilo nešteto gostov in drugih opazovalcev iz vse bližnje in daljne okolice, tako da je zanimivo tekmovalje spremljalo kakih 2000 gledalcev. Organizacija tekmovalja je bila odlična in so začeli točno ob 7. uri, zaključili pa ob 12,30. uri. Tekmovalje je bilo vseskozi zelo živahno. Videti je bilo, da so se naši traktoristi dobro in z vso resnostjo pripravili

Brglezu iz KZ Zreče. Drugo mesto je osvojil Lenič Anton (Kmetijska šola Sentjur), tretje pa Stanko Ivan (Gospodarska poslovna zveza Celje). Naslednja mesta so po vrstnem redu osvojili: Hribernik Stanko (KZ Prebold), Dolinšek Ivan (KG Založe), Storman Jože (Obnova Zalec), Hren Leopold (KZ Zreče), Zagoričnik Miha (KZ Sempeter), Antik Rajko (KG Vrbe), Kočevar Stefan (KZ Smartno ob Paki), Okorn Jože (KG Vrbe), Poteko Avgust (KZ Skofja vas), Zitnik Ivan (KZ Tabor), Vidner Franc (KZ Gotovlje), Smeh Stanko (KZ Slivnica) in Krošlin Avgust (Kmetijsko gospodarstvo Arja vas).

Vsi tekmovalci so bili nagradjeni z nagradami od 10.000 dinarjev navzdol. Tekmovalja so se udeležili tudi zastopniki »Stayerwerk« iz Avstrije, ki so tudi prispevali dve nagradi traktoristoma, ki sta imela najbolj negovane in z ozirom na starostno dobo najbolj ohranjene stroje. Nagrado sta prejela traktorista Krošlin Avgust (Kmetijsko gospodarstvo Arja vas) in Sestir Jože (KG Latkova vas).

Sestnajst najboljših traktoristov našega okraja je bilo določenih za republiško tekmovalje, ki bo v dneh velike celjske razstave »Celje 1957«.

Prizadevni traktoristi so na tem izbirnem tekmovalju dokazali, da jim smemo zaupati in lahko skoraj z gotovostjo pričakujemo, da bodo na republiškem prvenstvu tudi letos častno zastopali naš okraj.

Atomske toplice, tokrat z MNENJE SANITARNEGA INŠPEKTORJA dr. IVANA PODPEČANA: NEMOGOČE JE, DA BI BILE TOPLICE ZDRAVILNE ZA VSE BOLEZNI

Obiskovalce toplih v Harini Zlaci pri Podčetrku opozarjamo na bakteriološko neprimernost vode v teh toplih

cah. Preiskave v bakteriološkem laboratoriju okrajnega higienkega zavoda v Celju so pokazale, da je voda v teh toplih prekomerno okužena s koli bakterijami. Pitje take vode je zdravju nevarno, posebno še, če dalj časa stoji in se v njej bakterije množijo. V celjski bolnišnici se je zdravilo že nekaj oseb za težjimi prebavnimi motnjami, ker so pile takšno vodo.

Kopanje v toplih ob lepem vremenu in pri neprevetli zasledbi je sicer koristno, vendar tudi nevarno, če se v premahnem bazenu natrpa preveč ljudi z raznimi, celo nalezljivimi boleznimi. V teh toplih ni nobene zdravniške kontrole in za nje še ni določenih nobenih indikacij. Voda je bila sicer pred leti preiskana, pa niso v njej ugotovili nobenih posebnosti razen okoli 10 Macheovih edinic radioaktivnosti.

Teh toplih se letos poslužujejo predvsem bolniki, ki so pri zdravnikih in v bolnišnicah doživeli neuspeh glede ozdravljenja. Večinoma so psihonevrotiki ali pa bolniki z neozdravljivimi ali težko ozdravljivimi boleznimi. Pri psihonevrotikih pomaga često sugestivno že sama vera v toplice.

Bolniki z neozdravljivo boleznijo pa so sčasoma sami spoznali neuspešnost toplih in teh bolnikov je vedno več. Po naravnih zakonih je namreč nemogoče, da bi bile take toplice zdravilne za vse bolezni kot gre glas o teh novih »atomskih« toplih. Sicer so bile vsake toplice v svojem začetku čudodelne in tako so sedaj v modi toplice Harina Zlaca, ki pa bodo hitro pozabljene, kot vsak tak fenomenalni pojav brez zadostne znanstvene podlage.

Sanitarni inšpektor: Dr. Ivan Podpečan.

RAZPIS STIPENDIJ

Trgovinska zbornica za okraj Celje razpisuje 2 stipendiji za ekonomsko fakulteto. Interesenti naj vložijo prošnje ali pa se osebno zgledajo pri TZ Celje, Miklošičeva 3.

Pred VI. kongresom LMS v Celju

PRVO ZBOROVANJE DELEGATOV CELJSKEGA OKRAJA — NE SAMO BESEDE, TREBA JE VEDETI ZA RESNIČNE TEŽNJE NAŠE MLADINE

Pred dnevi so imeli delegati za mladinski kongres iz celjskega okraja posvetovanje, na katerem so razpravljali o temah kongresa. Tega posvetovanja sta se med ostalimi udeležila tudi člana predsedstva CK LMS Rudi Bregar in Jože Predikaka.

Za vsako temo so določili posebno skupino, bi bo proučevala vprašanja. Pri tem je dejal tovariš Bregar, da delegati ne smejo samo razmišljati o stvarih, pač pa da morajo iti med mladino, v kolektive in se tam pomeniti, tako da ne bo na kongresu ostalo samo pri besedah, ki nimajo zveze s stvarnostjo, pač pa da bodo delegati zastopali resnične težnje mladine.

Od 12. avgusta do 12. septembra bo tekmovalje med mladinskimi aktivimi. Mladina bo tekmovala na raznih področjih in zmagovalca bodo razglasili v dneh pred kongresom. Natančni pogoji tekmovalja bodo določeni v pismu, ki ga bo poslal OK LMS Celje vsem organizacijam LMS v celjskem okraju.

RAZVITJE MLADINSKEGA PRAPORA V RIMSKIH TOPLICAH
Okrajni komite LMS Celje bo kumoval pri razvitju mladinskega prapora v Rimskih Toplicah. Slovesnost bo 1. septembra.

HO SI MINH - LUČ VIETNAMA

(Nadaljevanje s 1. strani)

žela osvobodjena in ko je Ho Si Minh (tisti, ki sveti) z balkona cesarske palače v Hanoju proglasil Vietnam za neodvisno demokratično republiko, se je začelo za junaško ljudstvo novo obdobje — čas miru, obnove in prijateljstva z vsemi naprednimi narodi sveta. Mali narod, ki si je s krvjo priboril častno mesto v zgodovini, pa je skozi težke, štirinajst let trajajoče boje in prav tako težke triletno napore za socialistično družbo in nove odnose med ljudmi vodil Ho Si Minh, eden največjih ljudi sodobne, iz zaostalosti in kolonialnega izkoriščanja vstajajoče Azije.

Ho je bil iz bogate družine Ngujen, oče pa mu je dal ime Tat Tan (tisti, ki bo zmagal), kakor bi slutil življenjsko pot svojega sina. Komaj devetnajst let je bil star, ko ga je že zvalilo v svet. Delal je na francoskih tovornih ladjah, bil v Londonu in se ustavil v Parizu. Tam si je z različnimi poklici služil kruh, v prostem času pa netrudno študiral. Pisati je začel v napredne časopise, zbiral rojake in vedno znova opozarjal na brutalnost imperialističnega izkoriščanja svoje domovine. Bil je član francoske komunistične partije. Življenje ga je zaneslo v Moskvo, med borbe za svobodo na Kitajsko, Berlin, še enkrat v Pariz, pa v Hong Kong, kjer so ga zaprli in proglasili za mrtvega; po begu je živel v Singapuru, Rangoonu, Bangkoku — bil je povsod, kjer so ga potrebovali, niti kostna tuberkuloza ga ni mogla ustaviti.

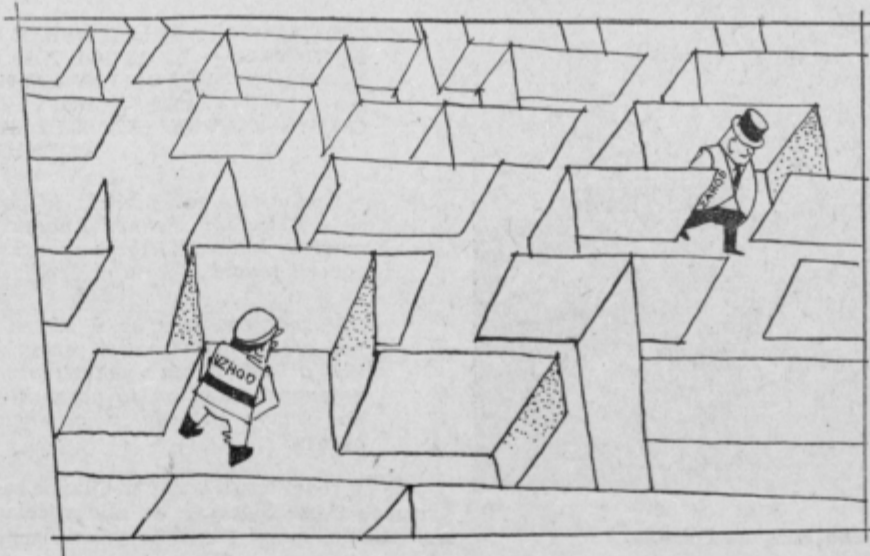
Ob vdoru Japoncev je osnoval Ligo za neodvisnost Vietnami (kratko: Viet Minh) in vodil uporniške čete, se v Parizu pogajal s Francozi in, ko so se pogajanja razbila, neuklonljivo branil težko priborjeno svobodo. Po zmagi nad francoskimi kolonialnimi četami je bil izvoljen za prvega predsednika svobodne DR Vietnami. Težke poti pa še ni konec. Tudi mi vemo, kako hudi so naporji pri obnovi do tal porušene dežele in oblikovanju družbene ureditve, ki so v Viet-

namu zaradi nižje kulturne stopnje in slabo razvite civilizacije še težji. Za to potrebujejo čim večjo podporo in pomoč vseh naprednih dežel sveta, posebno ker je južni del te azijske države še vedno pod kolonialno oblastjo.

Ho Si Minh je pred dnevi prispel k nam. Prepoznal je vse vzhodne države in povsod utrjeval prijateljstvo in tesne gospodarske in kulturne stike. Tudi mi smo ga sprejeli z vsem srcem in veseljem, prav kakor Naserja, Halle Selasija in vse, ki so prišli kot prijatelji. Ho Si Minh nam je še posebno drag, ker je predstavnik države, katere življenjska pot je tako čudovito podobna naši, da bo gost iz daljne Azije težko še kje našel ljudi, ki bi ga bolje razumeli kakor mi.

Tig

LABIRINT RAZOROŽITVENE KOMISIJE

Čas komentar

OBCINE SE PREMALO ZANIMAJO ZA ZAŠČITO MATERE IN OTROKA

Z namenom, da bi poživali delo pri zaščiti matere in otroka, ki je bilo v našem okraju zelo pomankljivo, so v letošnjem letu pri svetu za zdravstvo OLO Celje ustanovili inštruktažni center za zaščito matere in otroka. Predstavniki tega centra so v ta namen obiskali v zadnjem času vse občine v okraju in si ogledali večino posvetovalnic. Na sestankih, kamor so povabili vse zdravstvene delavce s področja občine, predstavnike ljudske oblasti, RK, Zveze ženskih društev, obiskovalke itd., so podali referate ginekolog, pediatra in medicinska sestra, nakazane pa so bile tudi napake dosedanjega dela ter smernice za bodoče delo. Udeležba na teh sestankih je bila še kar zadovoljiva, vendar posebnega zanimanja za to delo ni bilo opaziti.

Večina posvetovalnic dela v prostorih splošnih ambulant in to med rednim poslovnim časom, posvetovalnice izven seveda zdravstvenih domov pa delajo celo v privatnih stanovanjih, šolskih sobah ali v pisarnah krajevnega urada. Delo na zaščiti matere in otroka je oteženo, ker so zdravniki navadno preobremenjeni z drugim delom, ostalega zdravstvenega kadra — medicinskih sester in delno tudi babic — pa primanjkuje. Kjer pa babice so, pa tudi ne opravljajo v zadostni meri patronažne službe. Sploh pa občine tudi ne vodijo računa o delu teh ljudi (babic) in so marsikje mnenja, da babice sploh ne bi potrebovali, ker večina žena rodi v bolnišnicah. In vendar bi morala biti babica predvsem preventivna delavka! Posvetovalnice za noseče žene skoraj ne obstajajo. Kjer so, delajo zelo površno. Nosečnice se navadno oglasijo v njih šele ob koncu nosečnosti, ko rabijo potrdilo za dodatek na dojenčka.

Pa tudi propaganda za te posvetovalnice je slaba, ponekod je za sploh ni. Opaža se, da zdravniki sami smatrajo zaščito matere in otroka kot nekaj postranskega. K temu pripomore še nezainteresiranost občine in nič čudnega ni, da delo po teh posvetovalnicah domala povsod spi. Prav bi bilo, da bi občine poskrbele, da bi njihovi zdravniki obiskovali poseben tečaj za zaščito matere in otroka v Ljubljani in potem v povezavi s krajevno babico, medicinsko sestro in obiskovalkami začeli z večjo odgovornostjo opravljati delo na zaščiti matere in otroka. In posvetovalnice za matere bi morali ustanoviti v vseh večjih središčih, saj je ravno pri porodništvu preventiva mnogo važnejša od kurative.

Da se materi pred in po porodu posveča premalo pozornosti, je zelo zgovoren dokaz visok procent rahitičnih otrok v našem okraju. Z ozirom na dejstvo, da pri nas zdravstvenega kadra — predvsem pediatrov — še vedno primanjkuje, je bilo tem bolj nujno, da smo v okraju ustanovili inštruktažni center za zaščito matere in otroka. Če bodo predstavniki centra pri pristojnih ljudeh našli dovolj razumevanja, bodo lahko program bodočega dela v redu izvršili. Program pa obsega predvsem borbo proti rahitisu, borbo za pravilno prehrano otroka, zaščito matere pred in po porodu ter pravilno in točno vodno dokumentacijo dela.

Sam inštruktažni center pa ne more izboljšati dela za zaščito matere in otroka, zato je Svet za zdravstvo pri OLO Celje na zadnji seji predlagal naslednje:

Sedanji mestni dispanzer za žene in otroški dispanzer naj postane osrednji okrajni dispanzer, ki bo vodil nadzor in inštruktažo na celotnem področju okraja. Služil pa bi tudi kot demostrijski center o vzgoji kadrov, obenem pa bil lokalni dispanzer za mesto Celje. Seveda bo moral biti primerno uredjen in imeti ustrezne prostore (poleg ambulantnih prostorov tudi svoj rentgen in priročni laboratorij ter zobno ambulanto). Občine si morajo preskrbeti zadostno število zdravnikov, ki naj bi opravili tečaj za zaščito matere in otroka in naj bi potem vodili celotno preventivno službo v občini. Prav tako si morajo občine zagotoviti zadostno število medicinskih sester in babic za preventivno službo. Važno je, da bodo občine vodile preko svojih pristojnih organov nadzor nad patronažo in delom v posvetovalnici ter zahtevale točna poročila. Posvetovalnice morajo delati ločeno od ambulante.

Vse sile za doseg velikega cilja

V SAVINJSKI DOLINI 4000 TON HMELJA — BOJ Z NOVIM ŠKODLJIV CEM — TRAKTORJI NAJ ZAMENJAJO LJUDI IN NADOMESTIJO KONJA

V ponedeljek je bila v Zalcu seja upravnega odbora Kmetijske proizvodnje zveze, ki so se med drugim udeležili tudi predsednik OZZ Celje Franc Lubej, direktor Turk, in predsednik Oblo Zalec Ivan Rančigaj.

Po obširnem referatu ing. Miljeve Kač o zaščiti hmeljske rastline so razpravljali o najvažnejših gospodarskih problemih na hmeljskem področju, predvsem pa o povečanju proizvodnje hmelja, strojnih in vodne skupnosti. V interesu vsega našega gospodarstva je, da se proizvodnja hmelja poveča na 4000 ton letno, tako da bi Jugoslavija tudi po količini in ne samo s kvaliteto odločilno vplivala na cene na svetovnih tržiščih. Ta cilj pa se lahko doseže samo z načrtnim gospodarstvom, povečano strokovno kontrolo, predvsem pa z občutnim porastom mehanizacije, regulaciji pritokov Savinje, zgraditvijo namakalnih naprav, povečano uporabo umetnih gnojil in z neusmiljenim bojem z rastlinskimi škodljivci. Zaradi precejšnjega pomanjkanja delovne sile je mehanizacija ključni problem za izvedbo programa. Na hmeljskem področju bi bilo potrebno okoli 300 manjših in še 50 večjih traktorjev. Še letos bo ljubljanska »Agrotehnika« dobavila 180 malih traktorjev tipa Steyr z 18KS in 15 večjih s 30KS. Strojne (razen večjih) bodo dobile v uporabo vaške strojne skupnosti, s čimer se bo med nepo-

srednimi proizvajalci povečalo zanimanje za mehanizacijo, ki bo omogočila razvoj hmeljarstva, živinoreje in raznih poljedelskih kultur do največjih možnosti. Na seji so razpravljali tudi o načrtu za zgraditev kanala od Letuša do Zalca.

Krojaštvo v Rogaški Slatini vzoren kolektiv

Kongres delavskih svetov v Beogradu je med drugim tudi močno opozoril to, da bo treba delavsko samoupravljanje v manjših podjetjih poživiti, urediti in poglobiti. Izkušnje nam kažejo, da je ravno v majhnih kolektivih delavsko samoupravljanje zelo šibko, saj niso redki primeri, da v takih malih podjetjih in obratih delavski svet predstavlja največ samo vodilni organ podjetja.

V našem okraju pa imamo vendarle lepo izjemo malega kolektiva, kjer lahko delavsko samoupravljanje služi za vzgled vsem manjšim podjetjem. To je občinska obrtna delavnica »Krojaštvo«, Rogaška Slatina. Kolektiv šteje komaj čez 20 zaposlenih, ki kot ena

Poleg tradicionalnih hmeljskih boleznih se je pojavila še nova — ovenelost, ki je pri nas še relativno neznan in prav zato nevarna. V kratkem bo odšla v Nemčijo skupina strokovnjakov, da se temeljito spozna z lastnostmi novega škodljivca, kajti ovenelost je v Nemčiji doma in imajo tam zaradi dolgotrajne borbe z njo nedvomno velike izkušnje.

O afirmaciji hmeljskega področja priča tudi napovedani obisk Liao Lu Jena, kitajskega ministra za kmetijstvo. Visoki gost je v četrtek obiskal Zalec in še druge kraje v celjski okolici.

družina, složno in uspešno vodijo svoje podjetje. Upravnik tov. Mackušek predstavlja spretnega organizatorja in dobrega gospodarja, ki zna upoštevati mnenje in pobude zaposlenih. Če kje, velja pri njih načelo: o vsem odločamo vsi! Zato pa je kolektiv zadovoljen in ima izredne uspehe pri svojem delu. Po solidni izdelavi in nizkih cenah so zasloveli daleč izven svojega kraja, okraja in celo republike. V zadnjem času skoraj niso več kos množičnim naročilom in bodo kmalu potrebovali več prostora in več sodelavcev.

Vse kaže, da se bo ta delavnica sčasoma razvila v renomirano podjetje z vzornim delavskim samoupravljanjem.

Dr. Janez Lovšin - zdravstveni svetnik

Sekretariat sveta za zdravstvo LRS je te dni potrdil predlog upravnega odbora Mestnega zdravstvenega doma v Celju ter sklep sveta za zdravstvo pri Obč. LO Celje, da se tovariš dr. Janez Lovšin, upravnik Zdravstvenega doma razvrsti v naziv zdravstvenega svetnika.

Tovariš dr. Lovšin dela že od osvoboditve dalje skoro izključno na organizacijsko-upravnih poslih zdravstvene službe. S svojim neutrudljivim in požrtvovalnim delom je dosegel izredne uspehe pri organizaciji in napredku zdravstvene službe v občini in okraju Celje.

Prav za prav je dr. Lovšin že od leta 1943 dalje, ko je odšel v partizane, opravljal pretežno upravno-administrativne posle v zdravstveni službi. Med vojno je bil zdravnik — upravnik bežigradske bolnišnice v Ljubljani, nato okrožni zdravnik v Novem mestu, po osvoboditvi pa okrožni in okrajni zdravnik OLO Celje — do leta 1948, ko je prevzel posle upravnika Mestnega zdravstvenega doma.

Kot zavednega delavca v zdravstveni službi, ki vestno upravlja svoje službene dolžnosti, ga je leta 1951 Prezidijski ljudske skupščine LRS odlikoval z redom III. stopnje — še prej pa je bil za sodelovanje v narodno osvobodilni borbi odlikovan z ordenom zasluge za narod in ordenom bratstva in edinstva III. stopnje.

Njegovi stanovski tovariši, številni bolniki ter vsi Celjani in okoličani, ki poznamo dr. Lovšina kot požrtvovalnega in

nesebičnega ljudskega zdravnika, mu k tem napredovanjem čestitamo.

IZ ŽIVLJENJA KRAJEVNIH ODBOROV V KONJSKI OBCINI

Vsak dinar za tri velja

Letošnje leto so krajevni odbori na področju konjske občine postali dokaj delavni. To je pripisati predvsem dejstvu, da so dobili v občinskem proračunu nekaj svojih lastnih sredstev, to je denarja za urejanje manjših lokalnih komunalnih del na svojem področju. Skupaj je za vseh 12 krajevnih odborov bilo določeno preko 2 milijona dinarjev. Krajevni odbori sedaj že dober mesec na svojih sejah, zborih volivcev in sestankih SZDL razpravljajo, kako bi ta denar najbolj koristno uporabili. Na občino vsak dan prihajajo zapisniki, kaj so sklenili v tem ali onem kraju, kje bodo denar najbolje naložili. Znano je namreč, da vsak dinar iz teh sredstev da najmanj za dva do tri dinarje končne vrednosti, saj so volivci v takih primerih vedno pripravljeni prispevati z vožnjami, materialom in s svojim delom.

V Zicah so o tem najprej govorili na seji vaškega odbora SZDL, nato pa še na krajevnem odboru, da bi tako res zadeli najbolj pametno rešitev. V Ločah so se

zmenili, da bodo del denarja uporabili za zunanjo ureditev kraja, nekaj pa tudi za pralnico in vodnjake v okolici. V okolici Zbelovega do sedaj še niso mogli rešiti, kako bi denar uporabili. Zato je več predlogov, vsak najde svoje zagovornike, vendar pa bodo prej ali slej gotovo našli takšno rešitev, ki bo zadovoljila večino. Je pač tako, da je težko zbirati, a še težje deliti. Tudi v ostalih krajih občine delajo načrte, kaj napraviti z denarjem, ki ga sicer ni mnogo, vendar za prvo silo kar dosti. Ta prvi korak pa kaže, da bo v prihodnjih letih potrebno dati tem organom v okviru možnosti še več sredstev, saj je take probleme mnogo lažje reševati na kraju samem, kot pa iz občinskega središča. L. V.

CELJSKI TEDNIK
V VSAKO HIŠO!

„MLADINSKA KNJIGA“ V CELJU je z vsem dobro založena

nega pa do najfinejšega pisarniškega papirja.

Tiskovni za naše ustanove, občine, podjetja je vedno dovolj za nalogo.

Med pogovorom nas je upravnik popeljal do polic, obloženih s stotinami knjig, ki so se vabljivo lesketale. »V teh policah niso samo mladinske knjige temveč tudi ostale leposlovne knjige iz drugih republik. Lahko trdim, da smo s tem dobro založeni.

Poleg tega imamo tudi antikvariat, ki sicer ni velik, vendar ga je dovolj, da se za njega zanimajo naši nakupovalci. V prodaji imamo tudi slikarska dela, ki jih v glavnem dobivamo iz Ljubljane. Mimo vsega tega pa prodajamo pisalne in risalne mize, pisalne in računske stroje domače in tuje proizvodnje. Dalje luknjače, svinčnike, nalivna peresa in še mnogo drugih potrebščin.

Za naše solarje imamo skoraj vse. Od zvezkov vseh vrst do šestil, trikotnikov in podobnega materiala.

Obenem smo tudi grosisti, saj oskrbujemo poleg celjskega okraja tudi sosednje okraje; odjemalce imamo celo v drugih republikah.

Takole je fantič izbiral »robo« za lastno uporabo. Razkazovala mu jo je tov. Pirc Silva, ki letošnje leto praznuje v istem prostoru tridesetletnico svojega dela

Po stopinjah svojih očetov...

(Nadaljevanje s 1. strani)

gati smrekovi gozdovi, nas ni navdušila, saj so bile naše misli osredotočene predvsem na iznemoglega »motornega konjičaka«, ki je vedno bolj pešal. V najhujših klancih je kazalec kilometrov postakoval samo nekaj stopinj nad ničlo. Čeprav smo morali enkrat obstati, ker stroj ni hotel več naprej, smo vendar prispeli na cilj, potem ko smo stroj ohladili in dolili v hladilnik vodo iz potoka.

Toda to še ni bilo najhujše. Veseli smo bili, da smo prišli na cilj — na Pesek, tembolj še za to, ker smo že od samega začetka dvomili v naš podvig. Veliko bolj pa je bilo grenko presenečenje, ko smo v koči na Pesku izvedeli, da so jo partizanski otroci mahlni že zjutraj po planinski poti na Ribniško kočo.

Ostali smo pred odločitvijo: ali nadaljevati pot do Ribniške koče, ali se vrniti nazaj. Eni so trdili, da je pot lepša in manj strma kot na Pesek, drugi zopet obratno. Ker sem poznal zmogljivost vozila, ki sploh ni za take gorske ture, sem se zavzemal za povratek. Sopotnik pa je bil drugega mnenja. Naloga, zaradi katere sva odšla na pot, se mu je zdela važnejša od vseh drugih okolištin.

Končno tudi meni ni bilo vseeno, da bi na pol poti kapitulirala in ne prišla do otrok, ki so naju ta dan prave gotovo z veseljem pričakovali. Čeprav sem se hudo bal, da ne bi obtičali v kaki strmini, sem končno tudi pristal, da nadaljujemo pot vsaj tako dolgo, kolikor bo šlo.

Spustila sva se v dolino. Tisti, ki so nam prerokovali slabšo in težavnejšo vožnjo, so imeli prav. Pot je bila obupna in za naše vozilo še posebej nevdružna. Do Lovrenca je še nekako šlo. Cesta je bila lepa in je strmo padala v dolino. Tudi do Drave ni bilo sile. Ceznjo nas je pripeljal brodnik za ceno 50 din. Kljub slabi volji sva imela smisel za humor. Ko so nas nosili valovi Drave na drugi breg, sva se smejala domisliti, češ, da še ne kaže obupati, saj bomo prihranili nekaj bencina v trminutni vožnji z brodom čez reko. Na drugi strani Drave je bila cesta tako strašna, da še nikdar nisva videla take. Kazala je sama rebra. Avtomobil je poskakoval in zanašalo ga je sem in tja, čim sem pritisnil na plin in pogonal vozilo nad 40 km. Čeprav pri nas ceste niso ravno najboljše, so v našem okraju šoferji lahko kar zadovoljni; so prava udobnost napram tej cesti. Ubogi avtomobil! Kdor je že enkrat vozil po tej cesti, se prav gotovo ne bo več želel peljati po njej.

Preko Lehna smo se položno dvigali do Ribnice na Pohorju. Smo tik pred ciljem. Ribniška koča ni več daleč, vendar leži 1500 metrov visoko. Pripravili smo se za naslednji naskok. Ohladili smo motor in dolili hladne vode. Do polovice poti je še šlo, potem smo na strmini obstali. Skušal sem nadaljevati pot sam, tovariš pa jo je mahal peš za

mano. Nekaj kilometrov pod kočo je na strmini vozilo dokončno odpovedalo. Komaj sem ga obrnil in se spustil navzdol.

Zamolislite si, kakšna jeza nas je popadla, ko sva ugotovila, da po tolikih naporih in tik pred ciljem nisva mogla izpolniti naloge, zaradi katere sva se podala na pot.

Vendar na kraju se nam je nasmehnila sreča. Navzdol je pridrvela limuzina. Ustavili smo jo in spoznali v njej znanca iz Celja. Ko smo mu pojasnili naše težave, nam je rad ustregel ter nas zapeljal na Ribniško kočo.

Naj bralci oprostite zaradi tako dolgega uvoda. Tudi nama ni bil nič kaj prijeten. Prav rad bi se ga izognil pri pisanju, še bolj pa v resnici. Sva imela pač smolo. Zato še enkrat brez zamere.

SEDAJ PA LE K STVARI...

Mračilo se je, ko sva prispela na cilj. Pred kočo so se igrali otroci, katere sva prišla obiskat. Z njimi je bila njihova voditeljica, tov. Ivanka Pavlin, sekretarka občinskega odbora ZB iz Mozirja. Na travi je ležal Branko Defar, star partizan, ki ga imajo partizanski otroci zelo radi, saj jim na pohodnih prav rad pripoveduje zgodbe in dogodivščine iz partizanskega življenja. Kljevo ga kar Striček, kakor je bilo njihovo partizansko ime.

Ko so zvedeli, da smo prišli, so se razveselili in se zbrali v gručo okoli nas. Še posebej so bili veseli zabojev lepših breskev in hruš, ki smo jih za njih pripeljali seboj.

Njihov vodja, učitelj Franc Marovšek nam je začel pripovedovati, kje so bili in kaj vse so na poti doživeli. Tudi otroci silijo v nas. Vsak bi nam rad kaj povedal. Vsi niti na vrsto ne morejo priti. Bilo je že pozno in prehitro smo se morali posloviti.

Kako ste vzdržali marš in katera doživetja so napravila na vas najgloblji vtis? — sem vprašal otroke.

Ni bilo sile, z lahkoto smo hodili povsod, le vzpon na Boč nas je najbolj utrudil. To je bila doslej najhujša tura. Na poti smo si nabrali dokaj spominov, ki so nas spominjali na težko pot naših očetov. Najbolj nas je prevzelo pripovedovanje Strička pri ogledu taborišča junaškega Pohorskega bataljona, ki je v teški in neenaki borbi z Nemci skoraj ves izkrvavel. Na Rogli smo bili veseli kulturne prireditve mladih zadržnikov iz celjskega okraja, ki tam urejujejo planinski pašnik. Tudi srečanje z neznanim ljudskim umetnikom Jožetom Kolarjem v Sp. Grušovljah pri Slov. Konjicah, je napravilo na nas globok vtis. Ta neznan umetnik rezlja iz lesa kipe. Kip maršala Tita je tako mojstrsko izdelal, da je prava umetnina. Za škornje na nogah kar nismo mogli verjeti, da so res iz lesa. Morali smo jih potipati, da smo se prepričali.

Kaj pa hrana in kako se počutite? — S hrano smo zelo zadovoljni. Jemo po navadi v planinskih kočah, pa tudi bivši partizani so nas gostoljubno sprejeli in nas pogostili. Povsod so nas bili zelo veseli in težko smo se ločili od njih. Najbolj imenitno pa se nam je zdelo kosilo, ko je Striček kupil dva zajca, mi pa smo nabrali gob. Zajec v govorni omaki nam je izvrstno teknil. — Kam vas bo sedaj vodila pot? — Najzanimivejši del poti je šele pred nami. Nadaljevali bomo pot na Partizansko kočo, obiskali bomo Palčkovno bolnišnico, morda tudi Kotle, rojstni kraj Prežihovega Voranca. Naš pohod bomo zaključili v Smartnem pri Slovenj Gradcu, kjer taborijo parti-

zanski otroci. Od tu bomo delali izlete v partizanske kraje.

Se in še so hiteli pripovedovati. Na pohodu jim je v pomoč osliček, ki ga je Striček vzel s seboj, da lajša bremena njihovih težkih nahrbtnikov.

Na kraju sem še vprašal Strička, kako je zadovoljen s svojimi mladimi partizani.

Enaindvajset jih je po številu. Največ jih je iz mozirske občine, nekaj iz laške, ostali pa so iz drugih občin celjskega okraja. Najmlajši so stari dvanajst let, najstarejši pa šestnajst. So zelo vzdržljivi, pridni in disciplinirani. Zelo smo zadovoljni z njimi.

Cas je hitel, poslovili smo se. Na kraju smo jim zaželeli srečno pot, veliko zdravega razvedrila ter da bi odnesli čem več globokih vtisov s partizanskih poti, koder so nekoč hodili in se borili partizani, morda tudi njihovi očetje, ki so padli za veliko stvar.

„MLADINSKA KNJIGA“ V CELJU je z vsem dobro založena

nega pa do najfinejšega pisarniškega papirja.

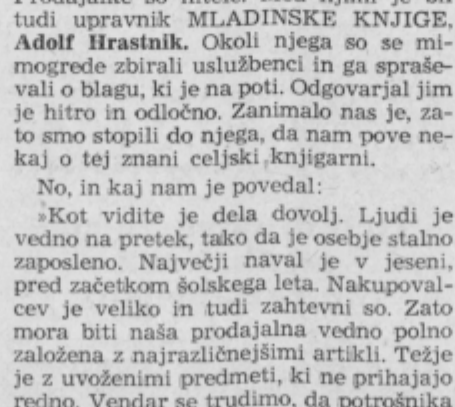
Tiskovni za naše ustanove, občine, podjetja je vedno dovolj za nalogo.

Med pogovorom nas je upravnik popeljal do polic, obloženih s stotinami knjig, ki so se vabljivo lesketale. »V teh policah niso samo mladinske knjige temveč tudi ostale leposlovne knjige iz drugih republik. Lahko trdim, da smo s tem dobro založeni.

Poleg tega imamo tudi antikvariat, ki sicer ni velik, vendar ga je dovolj, da se za njega zanimajo naši nakupovalci. V prodaji imamo tudi slikarska dela, ki jih v glavnem dobivamo iz Ljubljane. Mimo vsega tega pa prodajamo pisalne in risalne mize, pisalne in računske stroje domače in tuje proizvodnje. Dalje luknjače, svinčnike, nalivna peresa in še mnogo drugih potrebščin.

Za naše solarje imamo skoraj vse. Od zvezkov vseh vrst do šestil, trikotnikov in podobnega materiala.

Obenem smo tudi grosisti, saj oskrbujemo poleg celjskega okraja tudi sosednje okraje; odjemalce imamo celo v drugih republikah.

Takole je fantič izbiral »robo« za lastno uporabo. Razkazovala mu jo je tov. Pirc Silva, ki letošnje leto praznuje v istem prostoru tridesetletnico svojega dela

STARŠI POZOR! KUPUJTE ŽE SEDAJ SOLSKE KNJIGE IN OSTALE POTREBŠČINE PRI

MLADINSKI KNJIGI

CELJE, STANETOVA ULICA 3

TRGOVSKO PODJETJE
JADRAN
CELJE, Stanetova ulica 13

sprejme

TRGOVSKEGA POMOČNIKA
ki je vojaški rok že odslužil.

Interesenti naj se zgledajo pismeno ali osebno pri upravi podjetja.

ZIVLJENJE NA NAŠI VASI

Nove oblike gospodarjenja v kmetijstvu

(Nadaljevanje s 1. strani)

člani zadrug in kaj je v zvezi s tem že storjeno?

gozdnih proizvodov. Kmetijske zadruge naj bi v bodoče v večji meri kot doslej uvajale nove oblike gospodarjenja v kmetijstvu s ciljem višje in kvalitetnejše kmetijske proizvodnje in ustvarjanja novih odnosov. Tu mislim predvsem na naravno proizvodnjo žitaric v okviru strojnih in žitnih skupnosti, na plantažno obnovo sadovnjakov, vinogradov in hmeljnikov v okviru proizvodnih skupnosti z udeležbo zadruge pri organizaciji takih objektov oziroma nasadov in z udeležbo pri investicijah na osnovi pogodbe o odnosih itd. Nadalje naj bi se zadruge mnogo močneje angažirale pri uvajanju mehanizacije. V programu je, da bi se strojni odseki kmetijskih zadrug bolje organizirali, dopolnili s strojnimi parkom, postavili na rentabilen račun in uredili strojno službo tako, da bi bila dostopnejša proizvajalcu. Pri odkupu kmetijskih in gozdnih proizvodov so še ogromne možnosti, zato naj bi zadruge temeljito organizirale odkup in pričele s sistematično preskrbo z reprodukcijskim materialom na osnovi pogodbe za določen čas naprej.

Zadruge dobivajo s temi osnovnimi nalozami precej drugačno vlogo. Težišče njihovega dela je na proizvodnih in odkupnih vprašanjih. Odpadla bodo delno dostikrat za zadruge težka vprašanja, kot so organizacija in delo potrošnih trgovin, uslužnostnih, obrtnih in komunalnih obratov itd. Marsikje, zlasti v kmetijsko aktivnejših področjih, so nekmetijske dejavnosti predstavljale že oviro za razvoj zadruge v kmetijsko proizvodnem smislu. Organi upravljanja, predvsem upravni odbori in vodilni uslužbenci zadrug, so mnogo časa in moči angažirali pri reševanju problematike nekmetijskih dejavnosti, ki so poleg vsega za zadruge dostikrat predstavljale še finančno breme.

Lanskoletne številke nam kažejo naslednje: Celokupen promet v kmetijskih zadrugah je znašal 6,404 milijonov dinarjev. Od tega je odpadlo na trgovine s potrošnim blagom 2,489 milijonov ali dobra tretjina. Vse ostalo je v glavnem odkup kmetijskih in gozdnih proizvodov. Potrošna trgovina v kmetijskih zadrugah je lani ustvarila 222 milijonov dohodkov in 233 milijonov izdatkov. Čistega dobička je bilo 11 milijonov in 22 milijonov izgube, kar pomeni, da je potrošna trgovina v končni bilanci pokazala v merilu celotnega okraja izgubo za 11 milijonov dinarjev. Za kritje upravnih stroškov je potrošna trgovina prispevala 42 milijonov, v rezervni sklad pa 18 milijonov, skupno 60 milijonov dinarjev. So prigrigori, da je doslej potrošna trgovina krila večji del upravnih stroškov zadrug, toda taki prigrigori niso točni, saj je potrošna trgovina prispevala le 23 odstotkov k skupnim upravnim stroškom.

V gostinskih obratih kmetijskih zadrug je bilo v preteklem letu prav tako slabo finančno stanje. Prometa je bilo ustvarjenega 83 milijonov, dohodkov 25 milijonov, izdatkov 28 milijonov, torej izgube 3 milijone dinarjev. Vse obrtne in komunalne delavnice so pri prometu 102 milijona ustvarile le 1,326.000 dinarjev dobička. Ze te skope številke kažejo, da so nekmetijske dejavnosti v naših zadrugah nezanimive.

V večini primerov izvajanje nekmetijskih dejavnosti ne bo bistveno oteženo. Bodo pa primeri, zlasti v pasivnejših krajih, kjer bo nastal problem, kako se bo v bodoče na eni strani vzdrževala nova potrošna trgovina, na drugi strani pa zadruge, zaradi malega obsega odkupa in kmetijske dejavnosti. Take primere bodo morali občinski ljudski odbori in zadruge posebej rešiti na način, ki bo najbolj ustrezen gospodarskim prilikam kraja. Marsikje bodo nastopile težave zaradi prostorov za odkupno bazo zadruge ali pa za bodočo potrošno trgovino. Vse to so primeri, ki jih ne bo mogoče obravnavati šablonsko.

Kako se z nakazanimi smernicami strinjajo upravni odbori in

Demonstracije z uvoženimi traktorji

Slišali smo že, da je uvoznik Zadržno trgovsko podjetje Agrotehnika Ljubljana nabavilo za naš okraj 200 novih traktorjev (18 in 30 KS). Te dni sta prispela prva dva traktorja, s katerima Gospodarska poslovna zveza Celje že vrši demonstracije v Savinjski dolini. Pretekli teden so traktorje preizkušali v Zalcu, v bližnji prihodnosti pa bodo demonstracije v poslovnih zvezah Sentjur, Smarje in Konjice.

Novi traktorji, z vsemi priključki, so namenjeni predvsem za poljska dela in kultiviranje zemljišč v hmeljskem področju. Šibkejši traktorji (18 KS) so predvideni za strojne pododseke, močnejši pa za strojne odseke pri KZ in državnih posestvih.

Zastopniki Agrotehnike pravijo, da bomo letos dobili v naš okraj vsaj 100 novih traktorjev z vsemi priključki, ostalih 100 pa do marca prihodnjega leta.

V zvezi s tem je gospodarska poslovna zveza poskrbela tudi že za strokovno

Na zadnji konferenci predstavnikov občinskih ljudskih odborov, kmetijskih zadrug, poslovnih zvez in drugih je bil sprejet sklep, da vse zadruge na upravnih odborih vprašanje izdvojitve nekmetijskih dejavnosti obravnavajo po svoji zamisli, sestavijo program, se posvetujejo z zadrugniki ter tak plan predložijo v razpravo občinskimi ljudskimi odbori. Ti pa bodo v sodelovanju z zato določeno komisijo dokončno odločili, kako in v katerem času naj bi se izdvojitev izvršila. Sprejet je bil tudi sklep, da bi se v najkrajšem času izdvojile gostilne, vse ostale za izdvojitev predvidene dejavnosti pa vsaj do konca leta, ker je z novim gospodarskim letom tak prehod tudi najbolj smiseln. Zadrugniki v nekaterih krajih, kot na primer v Sv. Roku ob Sotli in Solčavi in še ponekod v Zgornji Savinjski dolini pa tudi drugod tem ukrepom prigrigovajo. Po mojem mnenju lahko ocenjujemo sedanje prigrigore z dveh strani. Prvič gre za prigrigore objektivnega značaja v tistih zadrugah, ki se nahajajo v krajih, kjer je kmetijstvo zelo slabo razvito, zaostalo itd. Če tam za druga doslej ni imela dejavnosti kot trgovino s potrošnim blagom in če tam ni drugih lokalov, če ni gospodarskega računa za obstoj dveh organizacij, to je zadruge in obče družbene potrošne trgovine, potem so prigrigori vsekakor v precejšnji meri objektivni. Vprašanje je, kako bodo občinski ljudski odbori rešili take probleme. Po vsej verjetnosti tega ne bo možno rešiti takoj, ker bi to lahko pomenilo gospodarski polom za eno in za drugo organizacijo, oziroma lahko bi se zgodilo, da zadruge v novih pogojih ne bi mogla obstojati. Drugače je s prigrigori, ki so več ali manj rezultat subjektivnih činiteljev. Tam, kjer ima zadruge vse pogoje za izvrševanje svojih nalog, so seveda prigrigori, da ne bi izločili nekmetijskih dejavnosti, neutemeljeni. So ponekod primeri, ko uslužbenci zavirajo izdvajanje trgovin.

Kaj bo z revizijsko službo po izdvojitvi nekmetijskih dejavnosti?

Revizijsko službo je doslej vršila Glavna zadruga zveza LRS preko svojih centrov v Ljubljani, Mariboru, Celju in Gorici. Več kot 50% časa pri opravljenih revizijah po zadrugah je odpadlo na nekmetijske dejavnosti. Iz tega lahko povzamemo, da se bodo v bodoče revizije pri zadrugah opravljele v krajšem času in bo zaradi tega potrebno manjše število revizijskega kadra. Sigurno je, da bo v bodoče lahko revizija uspešnejša in tudi mnogo lažja. Najbolj verjetno je, da bo revizijsko službo ponovno organizirala okrajna zadruga zveza. O tem vprašanju bo še razpravljali upravni odbor Glavne zadruga zveze LRS.

Nekatere zadruge imajo v svojih trgovinah precejšnje zaloge nekurantnega ali slabo idočega blaga. Kaj bo s tem blagom?

Res je, da imajo nekatere zadruge v trgovinah, ne bi mogli reči nekurantnega, pač pa slabo idočega blaga. To je predvsem v tistih zadrugah, kjer upravni odbori niso v dovoljni meri vplivali na trgovski kader pri naročilu blaga, ali še bolje rečeno, kjer so poslovodje sami vodili trgovino in se upravni odbor za to sploh ni brigal. Takih primerov seveda ni dosti. Delno bo možno ustvariti znižanje cen takemu blagu iz tistega dela rezervnega sklada zadruge, ki ga je doslej ustvarila potrošna trgovina. Drugih možnosti seveda ni. Ker bo pa v glavnem trgovski kader ostal na svojih mestih tudi v novih obče družbenih trgovinah, bo njegova naloga, da blago, ki je trenutno slabo idoče, proda. Tu bi omenil še to, da bo zadruge morala vrniti obratna sredstva denarnemu zavodu, novo ustanovljena trgovska organizacija družbenega sektorja pa bo morala najeti ta sredstva pri svojih denarnih zavodih.

Kako je z vprašanjem osnovnih sredstev in inventarja? Doslej so zadruge opremile svoje trgovine in skladišča. Kdo bo to plačal in kdaj?

Večina zadrug je za ureditev trgovin in lokalov vložila določena sredstva iz svojih investicijskih skladov ali pa tudi sredstva iz kreditov denarnih zavodov. Praviloma bi moral novo ustanovljenim trgovskim organizacijam osnovna sredstva preskrbeti ustanovitelj. Ker bodo v večini primerov ustanovitelji občinski ljudski odbori, ki za to nimajo sredstev, bo treba urediti zadevo tako, da bo novo ustanovljeno trgovsko podjetje ali trgovsko podjetje h kateremu se določena poslovalnica pripoji, sklenilo z zadrugo po-

izobrazbo kadra, ki bo opravljal z novimi traktorji. Ze v letošnjem septembru bodo organizirali množične tečaje za šefe strojnih odsekov, za šefe manipulantov pri KZ ter tečaje za traktoriste.

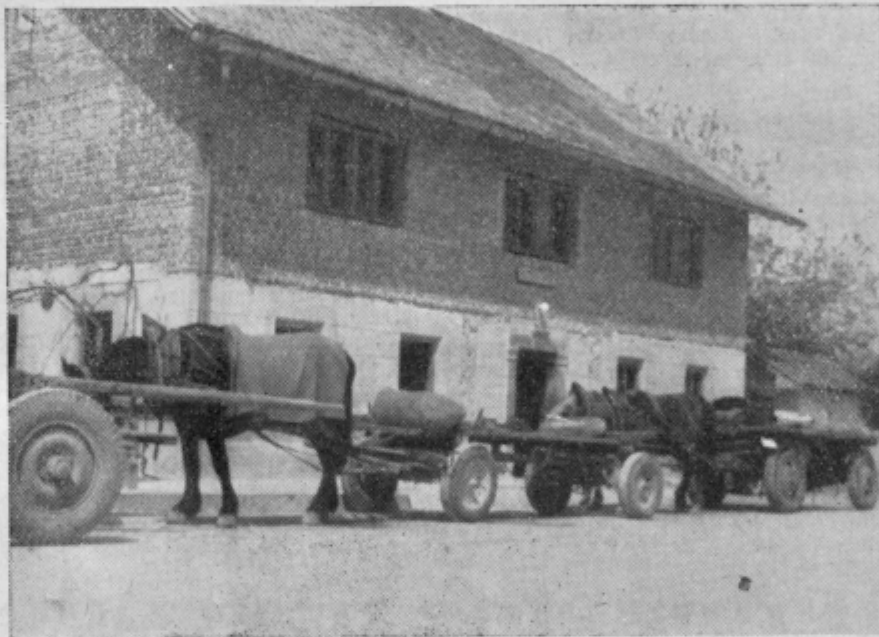
AGROTEHNIKA BO RAZSTAVLJALA ZANIMIVE NOVOSTI

Na veliki kmetijski razstavi »Celje 1957« bo na razstavnem prostoru gospodarske razstave razstavljala zanimive novosti tudi Agrotehnika-Export-Import Ljubljana. Ogledali si boste lahko traktor FERGUSON s 27 priključki, razne pogonske stroje, stroje za obdelovanje tal in gnojenje, stroje za saditev in setev, stroje za varstvo rastlin (med njimi škropilnico »Gruda« —reaktivni zamegljnik — nov stroj za zatiranje rastlinskih bolezni in škodljivcev), najrazličnejše stroje za spravo pridelkov, stroje za predelavo kmetijskih pridelkov, namakalne naprave, umetna gnojila, zaščitna sredstva itd.

godbo, da bo inventar in morebitne investicije v trgovini plačalo v obrokih in v določeni dobi z ustreznimi obrestmi. Občinski ljudski odbor pa naj bi podelil garancijsko izjavo, kot je to običajno za kreditiranje gospodarskih organizacij. Ponekod bodo lahko zadruge, ki imajo trgovske lokale v svoji lastni stavbi, dale novo ustanovljenim trgovskim organizacijam lokale tudi v najem. To vprašanje je prilično delikatno, zato ga bo treba obravnavati v vsakem primeru posebej.

Kaj bo z revizijsko službo po izdvojitvi nekmetijskih dejavnosti?

Revizijsko službo je doslej vršila Glavna zadruga zveza LRS preko svojih centrov v Ljubljani, Mariboru, Celju in Gorici. Več kot 50% časa pri opravljenih revizijah po zadrugah je odpadlo na nekmetijske dejavnosti. Iz tega lahko povzamemo, da se bodo v bodoče revizije pri zadrugah opravljele v krajšem času in bo zaradi tega potrebno manjše število revizijskega kadra. Sigurno je, da bo v bodoče lahko revizija uspešnejša in tudi mnogo lažja. Najbolj verjetno je, da bo revizijsko službo ponovno organizirala okrajna zadruga zveza. O tem vprašanju bo še razpravljali upravni odbor Glavne zadruga zveze LRS.

Kdo ne pozna savinjskih »furmanov«, ki iz dneva v dan prevažajo les iz Zgornje Savinjske doline. Danes so se že nekoliko modernizirali, saj imajo gumijasta kolesa in zavoro pri roki. Se vedno pa radi postanejo pred kakšno gostilno in popijejo šilce žganja ali pa kozarec vina, da si poplaknejo grlo od cestnega prahu

ZENA IN DOM

„Tihi tedni“ v družini

Nič ni zoprnejšega v družini, če se zakonca dnevno pripravata in si mečeta v obraz očitke in to celo vpricho otrok. Razumljivo je, da v vsaki družini tu pa tam pride do preprirov, toda pametna zakonca bosta s spornim vprašanjem raje reševala sama med sabo. Staro pravilo pa se glasi, da pametnejši popušča. Navadno so žene tiste, ki »zaradi ljubelega miru« čisto popuščajo moževim muham, če vedo, da takšno popuščanje ne bo rušilo zakonske harmonije in ne bo negativno vplivalo na vzgojo otrok.

Toda ta nesoglasja, prepriji in preprički so kaj različni v družini. »Pri nas se skregamo, pravi Beta, pa smo si kmalu spet dobri. Mož ima težko in odgovorno delo, edini rednik družine je, pa je treba razumeti, da ne more biti vedno najboljše razpoložen. Ko zarjove v svoji jezi, mi tisti trenutek raje ne oporekam, četudi njegova nejevolja ni upravičljiva. Ko se pomiri, je bolj dovzeten za moja pojasnila in skoro vedno se zgodi, da sam spozna neupravičenost svoje jeze — in dobra beseda poravnava vse. Čez nekaj minut sva spet najboljše prijateljca, kot da med nama ni bilo preprija. To »metodo« sem sama odkrila in bi jo priporočala vsem zakonskim ženam, ki se pritožujejo, da so možje doma »neznosni«. Neke sem izlive moževe jeze drugače sprejemala. Ko je jačel robantiti in sem začela še jaz vreščati in čisto prepvila njegovo rjovenje. To ga je še bolj razburilo in malo je manjkalo, da se ni celo »spozbala« nad mano. V takih primerih so navadno najini otroci na glas jokali. Posledica takih preprirov je bila, da sva se nekaj dni sovražno gledala. Hudo mi je bilo predvsem zaradi tega, ker so otroci občutili to in v svoji zbeganosti niso vedeli, ali naj pristopijo na očetovo, ali na moje stran. Končno sem spoznala, da je najbolje, če se ob moževi vihir umaknem v tatišje. S tem pa nimam občutka, da sem suženjsko kapitulirala, ker zna mož

Zgodovinsko odkritje v atomskih toplicah

Obsotelje je vse do danes bila pokrajina tihe odmaknjenosti. Med valovitimi griči, bukovimi in smrekovimi gozdovi, viršanskimi vinogradi so ljudje, ki so skoraj dosledno kmetje, živeli z okoljem v tesnem sožitju. Usodnost njihovega življenja, vdanost in žilavost so se skladale s pravilnostjo davnih zgođb, ki so se širile po ustnem izročilu dedov in babic. In še danes se ljudem zdi, kot bi naglo delo železnice ob Sotli, podesetorjen promet na cesti, naval ljudi k »atomskemu« vreclu bila le sanje.

Atomске toplice — velika senzacija! Naravnost čudežna ozdravljenja, cinična skepa, posmeh in resno zaupanje, nehigijska ureditev, zaceljene zastarele rane, zmešnjava in red, uspeh; vse se prepleta v zvezi z zdravilno vodo pri Podčetrku. Čudežev v dvajsetem stoletju ni! In resnično jih ni! Zadnje besedo o vsem tem mora imeti in jo bo imela znanost. Kdo naj verjame stari bajki, ki je razlagala ime Toplice, kot ga že dolgo nosi naseljen predel na slovenski strani Sotle nasproti Harin Zlake, da so tam nekoč bile toplice, lepe in razkošne toplice, ki pa so se morda zaradi grehov(?) v davnini pogrezile. To je bila bajka, ki se je le medlo ohranila v spominu naših očancev. Nekdanost je lahko izcimila v mističnem absurdu podobno razlago in s tem dala poseben čar in grozljivost zgodbi. Toda bajka mora imeti neke neakajno podlago in tudi izvor samega imena Toplice, čeprav še brez priveska »atomske«.

Te dni pa so delavci, ki so kopali jarek ob novem akvoterma izviru pod cesto nasproti Solterjevega mlina ne-

nadoma naleteli na kamenito stopnišče. Pri nadaljnjem odkopavanju se je iz črnega močvirnega blata izluščil nekakšen odvodni kanal s starinsko rešetko in dobro ohranjen lesen pod, ki v blatu ni mogel strohneti. Odkritje je vsekakor zanimivo. Prav gotovo je bajka o pogreznjenosti toplicah v zvezi z najdbo. Nadaljnja raziskovanja bodo priklicala zgodbo o starih Toplicah v življenje. Trenutno domnevajo, da so stare Toplice v zvezi z znamenito olimsko lekarno, ki so jo že pred stoletji imeli v samostanu Olimpi. Bržčas so menili že takrat poznali učinkovitost tople vode, čeprav se jim o radioaktivnosti še sanjati ni moglo, in so jo uspešno uporabljali v zdravilstvu. Druge indicije pa najdbo povezujejo z gradom v Podčetrku, ker je na nekdanjem grofovskem zemljišču. Morda so fevdalci imeli tu svoje termalno kopališče. Zgodovinarji in arheologi bodo morali čimprej dati radovednemu ljudstvu odgovor. Lahko verjamete, da pacienti, ki jih je vedno več nestrpnost pričakujejo, da se nejasnosti okrog vrednosti »atomske« vode in neprimerne higijske prilike čimprej odločno razčistijo in uredi. Torej, Atomске toplice niso novo odkritje, temveč zanimiva stara novost!

Sotelski

Dieta pri črevesnih boleznih

Spisali dr. Mira Rosina in gosp. učit. Jožica Pirc, izdala Založba Centralnega zavoda za napredek gospodinjstva,

Ljubljana

Po izjavah naših zdravstvenih delavcev je zadnja leta opaziti občuten porast črevesnih bolezni. Zato bo knjižica »Dieta pri črevesnih boleznih«, ki opisuje simptome bolezni, daje zdravstven, navodila, hkrati pa navaja po 10 jedilnikov za akutni in kronični črevesni katar in zaprtje, nedvomno pomemben pripomoček pri zdravljenju teh bolezni.

Za jedi, ki jih vsebujejo posamezni jedilniki, je v knjižici več kot 200 receptov s preračunano biološko in kalorično vrednostjo, tako da se je bo brez skrbi za zdravje lahko posluževal sleherni črevesni bolnik.

Mimo vsega omenjenega boste našli v knjižici še razlago nekaterih kuharskih izrazov in splošna navodila za pripravo dietne hrane pri črevesnih boleznih, ki se zlasti glede uporabe maščob zelo razlikuje od pripravljane hrane za zdrave ljudi. Dalje vsebuje tabelo živil glede na njihovo kemično sestavo in kalorično vrednost in navodila za domačo pripravo sadnih sokov, ki jih zdravniki zelo priporočajo pri zaprtju.

Več mesecev ne spregovori besede. Posredniki med možem in ženo so navadno otroci, ki prenašajo željo in potrebe enega zakonca na drugega. Včasih pa si v teh mučnih »tihih tednih« zakonca pomagata s pisanimi listki. Kako tako vzdušje v družini vpliva na otroke, si lahko mislimo. Sama Leopoldina pravi, da bi bila mnogo raje na Betinem mestu, da bi mož moško pokazal svojo jezo, se skrčial, povedal svoje, potem pa bil spet dober.

Verjamem, da gre tako ponašanje moža na živce.

MED — LJUDSKO ZDRAVILO

Pred dnevi smo brali v našem časopisu, da bodo letos čebelarji pridelali izredno mnogo medu. Če le morete, se oskrbite z njim že zdaj, saj ga boste na deželi dobile mnogo ceneje kot v trgovinah.

Med je zelo zdravilen, vendar ga ne smemo uživati naenkrat v večjih količinah, ker je precej težak. Kila medu vsebuje namreč 14 g beljakovin, 750 g sladkorja, 190 g vode, vitamine in mravljično kislino. Medu ne uporabljamo samo za slajenje čajev in drugih jedi, za pecivo in namaze, temveč ga uživamo tudi kot zdravilo proti kašlju. V ta namen je še posebno dobro, če ga zmešamo s surovim maslom in naribanim hrenom.

Znani so medenjaki, ki se zelo dolgo drže. 25 dkg medu segrej, da se speni, dodaj 20 dkg sladkorja in osminko litra vroče vode. Nato postavi vstran, ohlajenemu dodaj 50 dkg moke, gladko vmešaj in pusti stati 8—10 dni. Spočito testo preneti, dodaj cimet, 18 dkg zmletih oreh in žličko jedilne sode. Oblikuj medenjake, namaži jih z jajcem, potresi z orehi in speci.

(Navadni med spoznamo, ako kanemo kapljico medu v alkohol. Če se raztopi, je med pristen, ponarejen med pa ostane na dnu alkohola.)

SOL KOT ZDRAVILO

Če imaš bolečine v grlu, grgraj slano vodo, pa bodo prenehale.

Če si nahoden, potegni skozi nosnice nekajkrat dnevno toplo vodo, v kateri si raztopil nekoliko soli.

Utrujene noge je treba umivati v močno slani vodi. V posodo dajte 3 do 4 pesti soli in vlijte nanjo vrč mlačne vode. S to vodo si dobro pregnetite noge, pa boste kmalu občutili olajšanje.

Če se na potovanju v vročini preveč potite, vas potenje ne bo tako izžepalo, ako od časa do časa napravite požirek rahlo slane vode.

Kri vam bo takoj prenehala teči iz nosa, ako izperete nos z vodo, v kateri ste raztopili dve žlički soli.

Limone bodo dalje časa sveže, če jih vtaknete v sol.

Presoljeno jed napravite spet užitno, če ji dodate nekoliko sladkorja v prahu in kuhate nekoliko dalje kot navadno. V preslano juho pa vrzite kos surovega olupljenega krompirja, pa bo spet dobra.

SPORT

Zlata kolajna za Lorgerja v Moskvi

Atlet Klavdivarja Stanko Lorger je na mednarodnih športnih igrah v Moskvi dosegel enega svojih največjih uspehov v športni karieri. Najprej je v dežju in na razmečanih stezi v polfinalu premagal vse svoje tekmece s časom 14,5, kar je naslednjega dne v finalnem teku v silajnem stilu pustil za seboj vse tekmece, od izbranih sovjetskih tekačev Mihajlova, Stoljarova in Petrova do Čeha Veselkega in Bolgara Kaburova. Zopet je bil čas 14,5!

Lorger je že v prvih korakih bil najhitrejši in je od ovire do ovire pridobil na prednosti, ki je ni pustil iz rok vse do cilja kljub silovitim napadom Stoljarova in Petrova. Za tak uspeh je bila podoljena Lorgerju zlata kolajna, na jankor pa je bila pred 100.000 gledalci na Leninovem stadionu v čast zmage jugoslovanskega športnika ob zvokih naše himne dvignjena jugoslovanska zastava. Stanko Lorgerja, ki ga bomo verjetno v soboto videli na tekmovalnem prizorišču na celjskem stadionu, vsa čast in priznanje!

Tudi drugi celjski atlet Roman Lešek je dosegel prodoren uspeh. Na treningu je dosegel rekordno višino — 4,40 m — nov jugoslovanski rekord, ki ga je dolgo naskakoval. Vendar se rezultati na treningih ne štejejo med uradne izide za priznavanje rekordov! Na samem tekmovalnem je v dežju in neurju preskočil 4,30 m in s tem osvojil v izredno močni mednarodni konkurenci peto mesto!

BRODNIK JOZE — JUGOSLOVANSKI PRAVK V DESETEROBOJU!

Vnestrani atlet Brodnik Jože, član AD Klavdivar, je v soboto in nedeljo tekmoval v Beogradu na državnem prvenstvu v mnogobojih. Dosegel je odlične rezultate, saj je zbral v deseterboju 5,70 točke, kar je nov slovenski rekord, obenem pa je s tem rezultatom postal za letošnje leto tudi jugoslovanski prvak! Kar pogledamo po rezultatih v posameznih disciplinah, da dobimo predstavilo o njegovi zmogljivosti: 100 m 11,8, daljina 6,35, krogla 12,57, višina 180, 400 m 54,5, 110 m ovire 16,4, disk 33,52, palica 3,80, kopje 52,40 in 1.500 m 4:55,01.

DESET ATLETOV IN ATLETINJ KLAVDIVARJA V DRŽAVNI REPRERZENTANCI!

Veliki uspehi celjskih atletov in atletinj na zadnjih tekmovalnih priložnostih, da je zvezni kapeitan tovariš Stevan Lenert moral upoštevati kar 10 članov Klavdivarja za letošnje Balkanske igre, ki bodo ob zaključku tega meseca v Atenah. Na Balkanadu bodo potovali Lorger, Vipotnik, Lešek, Zupančič, Vazič, Cajhen, Brodnik, Celestnikova, Slamnikova in Sikovec. Klavdivar je dolgo ni imel tolikšnega števila svojih ljudi v državni reprezentanci.

PARTIZAN, DINAMO, MLADOST — V CELJU!

Dve tretjini državne reprezentance bo v soboto in nedeljo nastopila v našem mestu v II. kolu zvezne atletske lige se bodo v moški konkurenci pomerile med seboj najmočnejše jugoslovanske atletske ekipe — ekipaj državni prvak Partizan iz Beograda, zagrebški Dinamo in domači Klavdivar. V ženski konkurenci se bosta srečali zagrebška Mladost in Klavdivar. Celjanj so v I. kolu nastopili v Zagrebu, kjer so premagali prepričljivo Dinamo, pa tudi atletinje so poskrbele za presenečenje z zmago nad Mladostjo. Tako bo na domačih tleh? Vsekakor bo nastop Partizana, ki tudi letos nima konkurence na ekipnem tekmovalju (v svojih vrstah ima koncentrirane domače vse najboljše jugoslovanske atletke), omogočil Dinamu in Klavdivarju k dosegu kvalitnejših rezultatov. Srečanje v II. kolu bo odločilno za uvrstitve v finale med najboljših šest ekip v Jugoslaviji, ki se bodo septembra zbrale v Zagrebu in kjer se bo podelil naslov ekipnega državnega prvaka. Partizan je v I. kolu zbral kar 54.000 točk, Klavdivar pa nekaj nad 31.000, Dinamo pa pod 30.000. Klavdivar nastopa nekoliko oslabilen, saj je več njegovih odličnih atletov v inozemstvu. Upajmo, da se bosta vrnila pravočasno iz Moskve Lorger in Lešek! Ostale tekme bo treba zamašiti z mladimi močmi, ki jih je v društvu dovolj. Osnovna ekipa Klavdivarja in Urbajsa ne bo spravila v tira solidno ekipo Klavdivarja, ki se bo brez dvoma brez večjih težav uvrstila v finale.

Kaj pa ženske? Če jim bo uspelo ponoviti zmago iz prvega kola nad Mladostjo, bomo več kot zadovoljni! Sicer pa so atletinje Klavdivarja po I. kolu na vrhu lestvice vseh jugoslovanskih ekip. Celjanom se obeh kvalitetnih borbe, ki bodo brez dvoma pritegnile zopet lepo število ljubiteljev atletike na stadion Borisa Kidriča.

LEPI USPEHI CELJSKIH ATLETOV V MARIBORU!

Na Zorkovem memorijalu v Mariboru so v preteklem tednu dosegli celjski atleti in atletinje vrsto lepih uspehov. Najpomembnejša je bila pač zmaga Sikovecove na 100 m, kjer je premagala kar 4 madžarske atletinje, odlične rezultate Peterke v metu kladiva (preko 50 m), Celestnikove v metu krogla (12,44 m), mladi Naraks je na 1.500 m premagal mejo štirih minut in ženska štafeta Klavdivarja se je lepo revanširala Mariborčankam za poraz na državnem prvenstvu.

V VELENJU — NAD 150 TEKMOVALCEV

Prvo atletsko podzvezno prvenstvo je zbralo na stadion ob Velenjskem jezeru preko 150 atletov in atletinj iz 8 društev! Udeležba pa tudi rezultati so prav dobri. Domačini se so potrudili pri organizaciji tako velike prireditve, le žal, da ni bilo zvočne aparature, ker bi gledalci bolj živo lahko zasledovali tekmovalce. Kot je bilo pričakovano, so večino prvih mest pobrali atleti in atletinje Klavdivarja. Izredno razveseljuje pa je, da so se lepo uveljavili atleti iz podeželja, kar še posebej velja za Zalec in Radeče! Upajmo, da je led prebit tudi v Velenju in da se bodo odslej naprej vsaj udeleženci letošnjega tekmovalja z večjim veseljem in navdušenjem oprileli tega zdravega športa.

Omejujamo le zmagovalce — prve prvake Celjske atletske podzveze:

Mlajši mladinci: 100 m Srnovrški (K) 11,4, 200 m Srnovrški (K) 25,6, met krogla Kač (K) 14,35, višina Sketa (K) 164, 1000 m Naraks (K) 2:34,1, 400 m Zupančič (K) 52,2, kopje Kač 38,45, disk Gavril (Br.) 36,71, daljina Travner (Br.) 5,40 in 4x100 m Radeče 50,2.

Starejši mladinci: 100 m Jan (K) 11,9, krogla Kotnik (Z) 15,70, 5000 m Verk (K) 9:50,2, 1000 m Ban (K) 2:44,8, disk Gmajner (K) 29,29, kopje Gmajner (K) 38,46, višina Hofer (Z) 159, daljina Jan (K) 5,90, 400 m Antloga (Z) 60,1 in 4x100 m Klavdivar 47,0.

Clani: 100 m Kovač (K) 11,6, 200 m Vučer 25,3, krogla Kopitar 11,59, 5000 m Ojsteršek (Vel.) 10:15,8, 1000 m Vazič 2:53,5, 400 m Cajhen 51,0, disk Peterka 45,61, kopje Kopitar 61,76, višina Lukašček (Rad.) 170, daljina Urbajs 6,45 in 4x100 m Klavdivar 45,8.

Mladinci: 100 m Rečnik 15,4, 600 m Cerovšek (Z) 1:50,8, višina Cvikel 175, krogla Medvedec (Z) 7,69, disk Medvedec (Z) 26,58, daljina Rečnik (K) 5,00, 4x100 m Klavdivar 54,4.

Clanice: 100 m Sikovec 12,6, 600 m Slamnik 1:42,4, višina Belaj 130, krogla Pristovšek 10,50, kopje Skornik 51,71, disk Pristovšek 32,05 in 4x100 m Klavdivar 53,8.

CELJSKI TEDNIK — IZDAJA OKRAJNI ODBOR SZDL V CELJU — UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR — ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO — UREDNIŠTVO IN UPRAVA: CELJE, TITOV TRG 3 — POŠTNI PREDAL 123 — TEL. UREDNIŠTVA 24-23, UPRAVE IN OGLASNEGA ODDELKA 25-23 — TEKOČI RAČUN 620-305-T-1-266 PRI MESTNI HRANILNICI V CELJU — IZHAJA VSAK PETEK — LETNA NAROČNINA 500 DIN, POLLETNA 250 DIN, ČETRTLETNA 125 DIN — ROKOPISOV NE VRAČAMO — TISK CELJSKA TISKARNA V CELJU

Povečan promet v Kozjem zaradi „atomskih“ toplic

Kozje je dobilo sedaj tudi trikrat tedensko avtobusno zvezo s Podčetrkom oziroma njegovimi toplicami kraj Sotle. Avtobus Brežice-Kozje podaljša ob sobotah, nedeljah in ponedeljkih po dopoldanskem prihodu v Kozje še vožnjo do Podčetrka, počaka tam kakšne pol ure in se natovorjen z nosači pletenk in bariglice spet vrne. Ze na poti iz Brestanice se nabere toliko potnikov za toplice, da v Kozjem komaj vzame še nove. Treba bi bilo videti gnečo

zadnje nedelje. Gneča bo popustila, ko bo hladen letni čas omejeval kopanje na prostem in bo le še odnašanje vode neokrnjeno. Pozimi bodo tisoči kopalcev lahko ugotovili, za katere boleznj je bila voda najbolj zdravilna. Mogoče bi tudi anketa obiskovalcev ne bila odveč.

V KOZJEM BI POTREBOVALI ELEKTRICARJA

Rajonska uprava elektro gospodarstva je v Bistrici ob Sotli, kjer je bilo vse osebe, ki je stalno zaposlena na terenu. Zeleli bi, da bi uprava nastanila v Kozjem električarja, strokovnjaka, da bi bil laže dosegljiv zlasti za hodnemu delu kozjanske občine. Dokaj pogoste so okvare na hišnih napeljavah, ki zahtevajo takojšen pregled in popravilo. Tudi tekstilni tovarni v Kozjem bi bližina takega strokovnjaka prav prišla. Lani je občina to vprašanje načela in bi želeli, da bi ga spet uspešno obnovila.

LEP ZASLUŽEK Z GOBAMI

Naši gozdovi so bili v drugi polovici julija bogati na gobah, kakor že dolgo ne. Posebno se je izkazal Bohor. Prebivalci gorskih naselij, ki so imeli pridne roke, so našli lep priložnostni zaslužek, saj so nekateri nasušili do 15 kg gob. Zivahen je bil odkup posebno v zadrugah na Polani in v Lesičnem.

OBJAVE IN OGLASI

Na geografski karti Jugoslavije (merilo 1:100.000) je označenih 35 Bistric. Kaj bi šele bilo, če bi vrisali v zemljevid vse gorske potokce! Za časa turške oblasti se je naselilo na Kosmetu 40.000 Cerkezov, ki pa so zaradi neugodnega podnebja hitro izumirali. Zdaj žive samo še v eni vasi, ki ima 700 prebivalcev.

V Velenju so slavili ...

V Velenju so znova slavili veliko delovno zmago. Velenjski prostovoljci so s svojim udarniškim delom popolnoma spremenili tok Pake in njeno okolico. Velenje iz dneva v dan raste in postaja pravo mesto. Na sliki zgoraj: član ZIS tov. Franc Leskošek z ostalimi gosti. Spodaj: prostovoljci na delu.

S šahovskega prvenstva Slovenije v Laškem

Pred kratkim se je v Laškem začelo XI. vojvono prvenstvo LR Slovenije v šahu. Med udeleženci je tudi mojstrski kandidat Andrija Mišura iz Celja. Na sliki: mednarodni mojster Stojan Puc.

NEDELJSKI SPORTNI PROGRAM

Sobota, 10. VIII. ob 16. uri na atletskem stadionu: II. KOLO ZVEZNE ATLETSKE LIGE PARTIZAN : DINAMO : KLADIVAR
Discipline: 110 m ovire, 100 m, 1500 m, 400 m, 10000 m, 4x100 m, višina, daljina, krogla, kopje

Nedelja, 11. VIII. ob 16. uri na atletskem stadionu: II. KOLO ZVEZNE ATLETSKE LIGE PARTIZAN : DINAMO : KLADIVAR
Discipline: 200 m, 800 m, 400 m ovire, 5000 m stiple, 5000 m, 4x400 m, palica troskok, kladivo in disk

Z E N S K E

II. KOLO ZVEZNE ATLETSKE LIGE MLADOST : KLADIVAR
Discipline: 100 m, 200 m, 800 m, 80 m ovire, 4x100 m, višina, daljina, krogla, disk, kopje

TRGOVSKEGA VAJENCA

za drogerijsko stroko sprejememo 1. septembra 1957. Pogoji: dovršena osemletka ali pa 4 razrede gimnazije. Starost od 17 let. Rok za prijave je do 15. avgusta 1957.

Trgovsko podjetje »VESNA« Celje

Kmetijska zadruga z o. j. Polzela

daje v prodajo več vrst raznih kmetijskih ročnih strojev, ki bodo na vpogled pri zadrugi dne 11. avgusta 1957, od 7. do 9. ure. Od te ure dalje pa do 12. ure bo razprodaja teh strojev pred skladiščem na Polzeli št. 11.

Ce se tega dne ne bodo javili kupci državnega in združnega sektorja, bodo stroji naprodaj industrijskim in kmetijskim proizvajalcem v roku 15 dni od dneva te objave.

KMETIJSKA ZADRUGA POLZELA

Gospodinjje pozor !!!

GOSPODARSKA POSLOVNA ZVEZA »OBRAT PLANINA« CELJE

bo odprla dne 10. avgusta 1957, novo predelovalnico za mesne izdelke na Teharski cesti št. 25, ki bo najmodernejša in edinstvena v Sloveniji.

Zaradi tega Vam bodo nudile samo naše delikatese »GNJAT«, »NAREZEK« in »ROG« večkrat dnevno sveže izdelke, kar je največja kvaliteta pridobitev za potrošnike mesta Celja. Prepričajte se z ogledom te najmodernejše predelovalnice na Teharski cesti št. 25 dne 10. avgusta 1957, kjer se boste same prepričale o kvaliteti in prvovrstni izdelavi naših izdelkov. Solidno postrežbo Vam zagotavlja

KOLEKTIV PLANINA

Radio

- Nedelja, 11. avgusta
  - 12,00 Pogovor z državljanj
  - 12,10 Zeleži ste — poslušajte!
  - 12,50 Našim kmetovalcem
- Ponedeljek, 12. avgusta
  - 14,35 Zeleži ste — poslušajte!
  - 14,50 Zabavna glasba, vmes objave
  - 15,00-17,00 Prenos sporeda RL
  - 17,00 Domača kronika, reklame in objave
  - 17,20 Fred Raymond: Maska v modrem, odlomek iz operete
  - 17,50 Sportni komentar
  - 17,45 Igra godba na pihala »France Prešeren« p. v. I. Karlovčeca
- Torek, 13. avgusta
  - 14,35 Zeleži ste — poslušajte!
  - 14,50 Zabavna glasba, vmes objave
  - 15,00-17,00 Prenos sporeda RL
  - 17,00 Domača kronika, reklame in objave
  - 17,20 Anton Dvořák: Slovanski ples
  - 17,45 Igra trio Marjana Kozmusa
- Sreda, 14. avgusta
  - 14,35 Zeleži ste — poslušajte!
  - 14,50 Zabavna glasba, vmes objave
  - 15,00-17,00 Prenos sporeda RL
  - 17,00 Domača kronika, reklame in objave
  - 17,20 Deset minut v plesnem ritmu. Poje Ivo Robić
  - 17,50 Kulturni obzorik
  - 17,45 Poskočne napave izvaja Celjski instrumentalni kvintet
- Četrtek, 15. avgusta
  - 14,35 Zeleži ste — poslušajte!
  - 14,50 Zabavna glasba, vmes objave
  - 15,00-17,00 Prenos sporeda RL
  - 17,00 Domača kronika, reklame in objave
  - 17,20 Pojejo domači zbori
  - 17,35 Pet minut za gospodinjje
  - 17,45 Naša četrtkova reportaža: »Celje 1957«
- Petek, 16. avgusta
  - 14,35 Zeleži ste — poslušajte!
  - 14,50 Zabavna glasba, vmes objave
  - 15,00-17,00 Prenos sporeda RL
  - 17,00 Domača kronika, reklame in objave
  - 17,20 Jochana Branska »Madžarski ples
  - 17,35 Gospodarska vprašanja
  - 17,45 Pojeta ženski in moški zbor DPD Svoboda Liboje
- Sobota, 17. avgusta
  - 14,35 Zeleži ste — poslušajte!
  - 14,50 Zabavna glasba, vmes objave
  - 15,00-17,00 Prenos sporeda RL
  - 17,00 Domača kronika, reklame in objave
  - 17,20 Za vsakogar nekaj

Kino

- KINO UNION, CELJE
  - Od 9. do 11. 8.: »Prehod čez reko Jang-cc«, kitajski film
  - Od 12. do 15. 8.: »Casta Diva«, italijanski film
  - Od 16. do 19. 8.: »Nesmrtni garnizon«, ruski film
- KINO METROPOL, CELJE
  - Od 9. do 12. 8.: »Štirje jezdeci«, ameriški barvalni film
  - Od 13. do 16. 8.: »Poletno potovanje«, ameriški barvalni film
  - Od 17. do 20. 8.: »Tajec je ključ«, ameriški film

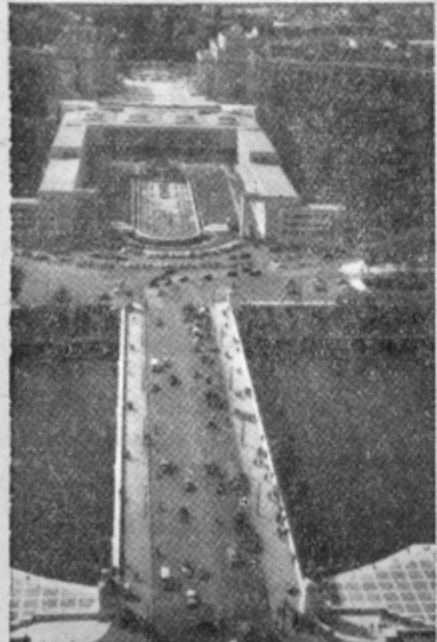

Na bulvarih Pariza

Po svoje so zanimive v Parizu tudi druge reči — ne samo monumentalni spomeniki, galerije in še brezštevilne kulturnozgodovinske znamenitosti. Zatorej, pustimo slednje tokrat nekoliko ob strani ter spoznavajmo nekaj, na videz manj pomembnih, a vendar zanimivih drobtin iz življenja na ulicah tega večmilijonskega mesta ob Seini.

TRGOVCI IN TRGOVČIČI, MALI OSLICEK ...

Posebnost so tudi v tem velemestu mali trgovci. Na deset tisoče malih trgovin je tu nagnjenih druga poleg druge. Da, če bi tu hoteli sanitarni organi opraviti svoje, bi jih gotovo na to, so vse trgovine — pa tudi tiste morala biti cela armada. Toda ne glede z desetimi kvadratnimi metri površine — razmeroma čiste. V Parizu pa je tudi cela armada trgovcev in kramarjev, ki ne premorejo svojih trgovskih

Pogled z Eiffelovega stolpa na znano palačo Chaiillot.

lokalov. Ti postavljajo svoje stojnice vsak dan nasproti ostalim trgovcem — na pločniku seveda. Bolj iznajdljivi so si pravočasno »rezervirali« veže, ki jih podnevi spremene v improvizirane prodajalne. Ker tudi trgovci iz lokalov vsako jutro iznesejo del blaga ter ga razstavijo na poljubnih stojalih pred trgovinami, je na pločnikih trgovskih ulic pravo sejmšče. Tu vsakdo ponuja svoje, vpije, prepričuje, vabi in razlaga. A nihče se nad tem ne pritožuje, čeprav mora včasih napraviti ovinek, da se lahko prerine. Brez tega bi bile ulice gotovo zelo puste.

Trgovčiči na pariških ulicah so seveda zelo praktični. Izdelovalec obešalnikov iz jeklene žice, prevlečene s plastično maso stanuje skoraj 10 km izven središča mesta. Vsako jutro pripelje na Lambretti tri kovčke in postavi v centru mesta — pred hotelom De Nice — svojo stojnico iz aluminijastih palic. Izmenoma je tu še njegova žena, kajti samo eden ne bi vzdržal 12 ur na polletni pripeki.

Bolj iznajdljiv v svojem poslu je možki z meksikanskim klobukom na glavi in z rdečo ruto okrog vratu. Ta vodi malega oslička po najbolj prometni ulici. Tak gost ni vsakdanost in zato se ljudje ustavljajo in radovedno

Tu srečate ob vsakem času na tisoče študentov vseh narodnosti, kar daje latinski četrti svojstven pečat živahnosti. Na sliki v ozadju Pantheon z grobovi velikih mož (Voltaire, Rousseau, Victor Hugo, Langevin ...).

pokukajo v pleteni košari, ki visita osličku na vsaki strani. Da, kaj je v košarah? Šamo dva artikla: vrečice z lavendlovim cvetjem in kolonska voda.

... IN VELIKE RIBE

No, velikih magazinov je v Parizu kar precej, mislim takih, kjer je zaposleno 500, 1000 in več ljudi. Med srednjevelike magazine sodi Bazar de Hotel de Ville ob Rue de Rivoli, kjer je nekaj nad 2500 zaposlenih. Sicer pa si nekoliko bliže ogledjmo največje trgov-

ske hišo v Parizu — La SAMARITAINE. To je edina katoliška trgovska hiša in ima blizu 5000 nameščenec. Štiri ogromna poslopja tega magazina mejijo kar na 7 ulic. Z vseh ulic so številni vhodi, s čimer je omogočen neverjetno velik promet. Sicer pa je tudi v notranjosti poslopj ustrezno hodi, stopnice, tekoči trak in podobno. urejeno glede »prometa« — številni pre- Magazin je odprt od 9. ure dopoldne do 19. ure zvečer. V sezoni je domala v vseh oddelkih izreden promet, saj se v vsakem trenutku mudi v magazinu kakih 15.000 kupcev. Če tu želiš karkoli kupiti, moraš poprej pogledati na razpored oddelkov z blagom, sicer lahko zgubiš več kot uro, preden najdeš želeni artikel. Izbirati lahko po mili volji. Povsod so na artiklih označene cene in to zelo vidno. Blago je do potankosti sortirano. Zato tudi ni treba vpraševati prodajalk po tem ali onem. Tako je v vseh oddelkih, od tistega v najvišjem nadstropju pa do slednjega v podzemni etaži. Tudi krog poslopj velikega magazina SAMARITAINE so vsak dan razmešteni številni pultji z vsem najpotrebnejšim. Praktično za vse tiste, ki ne utegnejo na daljši »sprenec« v magazin.

PONOČI, TODA Z DRUGE PLATI

V Parizu — brez okolice — živi 3 milijone prebivalcev, torej enkrat več kot je prebivalcev Slovenije. Dnevno potrebujejo v Parizu tisoč vagonov hrane. Zato je razumljivo, da mora biti preskrba solidna in hitra. Pri vsem tem seveda igra glavno vlogo transport — cestni in železniški. Preskrba velemesta z živili se vrši predvsem ponoči. Zato je po ulicah ponoči tudi največji tovarni promet. Okrog centralne pariške tržnice se po polnoči težko prerineš. Na tisoče kamionov, od največjih 20-tonskih hladilnikov pa do najmanjših z neverjetno naglico dovažajo sadje in poljske pridelke. Dnevno porabijo več kot 200 vagonov sadja. In kakšno sadje? Domala vse, kar raste na zemeljski obli. Vse je solidno pakirano v nizkih zabojčkih. Marelice, breskve in drugo občutljivo sadje je pakirano posamič, vsak sad zase, tako da se pri transportu ne poškodujejo. Razumljivo, da je pri tako skrbnem pakiranju kolo minimalen. Le kako bi mogel 20-tonski hladilni kamion prevažati rdeče maline, če le-te ne bi bile dobro zavarovane. Ko gospodinja zjutraj kupuje to sadje ima vtis kot da je bilo ravno kar obrano. Z vrtninami je stvar ista. V posebnih praviljalnih obratih operejo zelenjavo, jo vežejo, raztehtajo in podobno. Tista gospodinja, ki doma ne utegne lupiti krompir, lahko kupi olupljenega, ki ga prodajajo v prozornih vrečkah. Podobno je z drugovrstno zelenjavo. Sicer plačaš nekaj več, a na času vendar precej prihraniš.

In cene sadja? V juniju na primer so bile najdražje češnje 250 do 300 Fr. za kilogram, pomaranče in limone 150 Fr., jagode 280 Fr., breskve 110 do 120 Fr., marelice 130 Fr. itd. Cena krompirja se je v začetku julija sukala med 40 in 50 Fr., češen je stal 280 Fr., kumarice 150

Fr. itd. Sadja in zelenjave pravzaprav nikoli ne zmanjka, celo v večernih urah ne. Tudi mesnice so dobro založene še zvečer.

AVTOMOBILI IN MODA

Če nekaj časa stojiš in opazuješ mimoidoče, zlasti ženski svet, kaj hitro ugotoviš, da je pravzaprav malo skupnega med modnimi žurnali in stvarnostjo. Vsaj podnevi dobiš na ulici tak vtis. Ženske, kolikor jih pač hodi po ulicah, so sicer okusno oblečene, vendar kaj preprosto.

Bodice

HARINA ZLAKA

»Kam naj letos pohitim v toplice, da si trhlo zdravje okrepim, da srcé, telo in tudi lice záte si iznova pomladim?«

»Če so tvoje srčne želje take,« ljubi ženi dobri mož veli, »ne odlašaj, pojdi v Harin Zlake, v kraj, ki daleč naokrog slovi!«

Odpeljala se je v Harin Zlake, tam pri viru pila je vodo in v bazenu, polnem goste mlake, pridno je namakala telo.

Ko čez teden dni se je vrnila, je iz nje žarel atomski mik, vanj nekakšna iskra je skočila, ko v poljubu z njo dobil je stik.

O, nemara radioaktivna žena zdaj bilá je — kaj se ve: Torej ni od muh mogočnost skrivna harinzlaške čudežne vodé!

UPOKOJENI IVAN

Tovariši so mu poslali vabilo k sestanku v gostilno na vino. (Zdaj Ivan, služitelj in borec koroški, preživlja se le s pokojnino.)

Kráj mize sedél je in slatinske vode si čašo je skromen naróčil in zraven, brezzoben, je žemljico cuzal, ki v slatino jo je namočil.

»Silvanca ne maraš?« je vprašal tovariš, ki k vinu je jedel pečenko. »Skoduje mi,« stari je Ivan odvrnil in zraven nasmehnil se grenko.

Pet tisoč in osem sto dinarjev komaj — to znatna pač ni pokojnina, zato pa se brani, kolikor se more, naš Ivan pečenke in vina.

LIMONA Z NOVO CENO

Bleda limona v izložbi leži in se prav rahlo mi nasmeji. Zopet vesel sem po dolgem času, ko jo zagledam v rumenem krasu. Toda limona preljubezniva svojo ceno diskretno prikriva. Rad vitamine tvoje imam! Koliko hočeš, da záte dam?

V tihi zadregi vroča rdečica blede limoni zalije lica: Saj me je skoraj povedati sram — štiri sto dinarjev za kilogram! Toda pri tem sem debele lupine, nič kaj dosti pa nimam kisline. Vendar ne bodi nad mano strog! Grem skozi mnogo človeških rok, vse pa ob meni zaslužek imajo, ko mi vrednost visoko ravnaajo. Zdravim ljudem in tudi bolnim, revežem in denarja polnim moja cena je vsem enaka. Mora že biti pravica taka!

Tiho odidem otožen in sam, njo pa še dalje pred svetom je sram ...

DROBNE ZANIMIVOSTI

Poslanci v zapadnonemškem Bundestagu imajo svoj boksarski klub. Vprašanje je, ali prirejajo dvoboje v poslanski zbornici med zasedanjem ali kje drugje. V kratkem mislijo osnovati še nogometno moštvo in napovedati dvoboj angleškim kolegom iz Spodnjega doma.

Ljubitelji psov so se vznemirili, ko so brali med oglasi v nekem londonskem dnevniku: prodajam pse, ki so v najbližjem sorodstvu s psi angleške kraljice.

Na zelo važni nogometni tekmi v Braziliji je bil rezultat polčasa 1:0 za domače igralce. Nesreča pa je bila v tem, da so bili ti že popolnoma izčrpani. Ker je običajen odmor prekratek, so bili vsi gledalci prepričani v njihov poraz. Zgodilo pa se je nekaj nepričakovanega — sodnik je izginil. Po dolgem iskanju so ga našli v garderobi. Spal je kot ubit. Ugotovili so, da mu je nekdo vrgel v limonado uspavalni prašek in s tem naredil veliko uslugo domačemu moštvo, ki se je temeljito odpočilo in zmagalo z 2:1. Pa naj še kdo reče, da navijači v nogometu niso važni.

Drugače pa je ponoči, zlasti v nočnih lokalih. Večine seve na ulici ne vidiš, ker se vozijo z avtomobili. Razumljivo, saj je v Parizu registriranih 1.300.000 avtomobilov, k tej številki pa moramo dodati še kakih 160.000 taksijev.

Izložbena okna ponujajo pravo razkošje ženske konfekcije, ki niti ni tako draga. Domala vsaka trgovina ima svoje modele iz najraznovrstnejših vzorcev blaga. Še tako preprosta obleka je miklavna. Za naš ženski konfekciji prav tega manjka. — Sedaj pa še nekaj besed o okrasju, mimogrede seve. Zlatarne in draguljarne so sicer do vrha založene z dragocenostmi, vendar v vsakdanjem življenju srečate ženski svet z umetnim okrasjem vseh vrst. Skoraj vse ga nosijo, toda dovolj umirjeno. Izdelovalci teh modnih drobnarij iz meseca v mesec servirajo nove artikle, ki vedno znova dopolnjujejo šarm Parižank. F. Krivec

V višini 23.400 m

Filmski barometer

PLAVOLASA ZAPELJIVKA

Film je narejen izključno za afirmacijo »igralskih sposobnosti« plavolaske — Diane Dors. To so dobro razumeli tudi prevajalci, ki so »Value for money« (»Za ceno denarja,« »Po čem je denar,« po domače: »Daj-dam«) spremenili v tako prikupen in vabeč naslov. Film je ne preveč vsiljiva mešanica pametnega z neumnim in zanimivega z angleško dolgočasnostjo, drugače pa — oh, ti Skoti!

GODBA Z MARSA

Kljub nekaterim izrednim kadrom ne moremo trditi, da nas je delo zadovoljilo, kajti ponavljajoča se duhovitost preide v dolgočasje, pretirano hotenje po prikazovanju »dobrih in pravih« ljudskih voditeljev pa vzbuja nezaupanje.

OBISOJENI

Eno je resnica: vsak bo morda kaj pogrešal, le humanosti ne, če je sam human.

»Bojni del« s celjskih platen:

RIHARD LEVJESRČNI

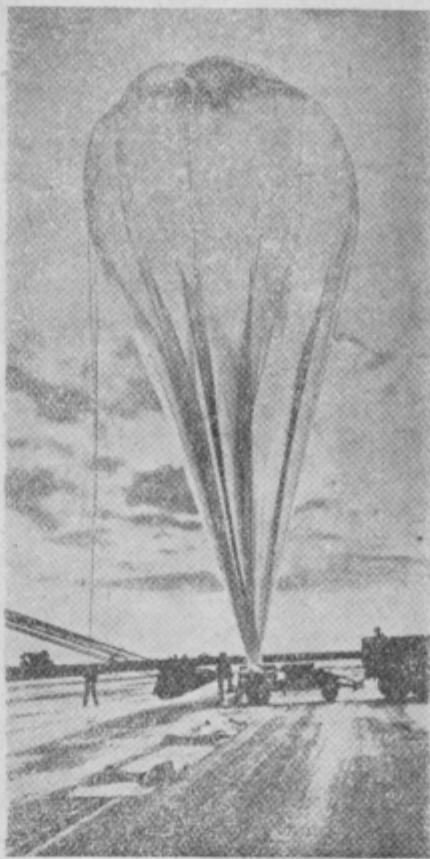
Križarske vojne so zelo hvaležna in zanimiva tema, robustni in zaradi legendarnih junaštev razvpiti angleški kralj pa tudi. Dobro je, da režiser ni imel drugih pretenzij kot narediti užito hrano za romantike lačnega gledalca. Walter Scottovi dialogi in smejoči sultan Salah-ed-Din so film prijetno poživili.

SKRIVNOST INDIJANKE

(Tajna!) indijanke) Zelo dober film, le škoda, da ima človek občutek, da so ga nabavili na smetišču »Metke«.

INDIJANSKI BOREC

Kirk Douglas, Elsa Martinelli, sijajne barve in precejšnja mera originalnosti so odlike te nadpovprečne kavbojke, le škoda, ker so pozabili, da Metropoli ni primeren za prikazovanje cinemaskopa. Rezultat: slab zvok in »zamegljenost«.

Balon tipa »Skyhook«, s katerim sta Amerikanca Ross in Lewis lansko leto dosegla višino 23400 m. V premeru meri 30 m. Balon se v glavnem uporablja za raziskovanja v velikih višinah. Opremljen je s posebnimi napravami za merjenje zračnega tlaka, vlage, temperature, smer zračnih tokov in raznih vrst žarčenja. Znanstveniki lahko s pomočjo radijskega aparata nadzorujejo smer gibanja balona in njegovo zračno višino

FILM

Beseda o filmu

Kim Novak — nova filmska zvezda s precej »bogatomimi« oblikami

Mamilo — ali resnica o življenju?

Odkar je film stopil na svojo zmagovito pot, si ljudje niso edini v tem, ali je to umetnost ali ni. Veliko črnila je bilo že porabljenega, nasprotni stališči pa zaenkrat še nista odločilno prevladala ena drugo. To vprašanje nas trenutno ne zanima. Bolj važno je, kakšno vlogo ima film v življenju sodobnega človeka in kaj mu lahko nudi, oziroma mu ne more dati.

Ze bežen pogled v dvorano nam pove, da so med gledalci vsakovrstni ljudje: mladi, stari, ženske, moški, delavci, izobraženci ... Gotovo je, da z enim filmom ne morejo biti vsi enako zadovoljni, saj lahko rečemo, da ima vsak človek svoj okus. Kljub temu pa lahko govorimo o nekem splošnem, povprečnem okusu, na primer izobraženca, mladine, žena itd. V tem pa je tudi vsa težina problema, kajti okus je odvisen od starosti, izobrazbe in — vzgoje, domače in družbene.

Naša družba doslej še ni uspela uveljaviti najboljših novih vzgojnih prijemov, kar je razumljivo, ni pa razveseljivo, da je filmsko vzgojo zanemarila. To ni res, boste rekli. Dobro. Vedeti pa je treba, da je to delo opravljeno. O filmu

se je pa doslej pri nas samo razpravljalo in sprejemalo sklepe, ostalo je pa vse pri starem (ne zamerite, če sem »pozabil« na cinemaskop), posebno kar se uvoza tiče. Ne? Kar ogledajte si nekaj predstav.

Prav imajo vsi tisti, ki se prepirajo o umetniški vrednosti filma, čeprav pravijo eni »da«, drugi »ne«. Poudariti je namreč treba, da so v galeriji filmskih stvaritev resnične umetnine, pa tudi dela, ki z umetnostjo niti v daljnem sorodstvu niso, ampak so samo slepilo, zahrbtno mamilo in uspavalno sredstvo za nezadovoljne in ogojufane ljudi. Razumem, da so producenti na Zahodu hote izdelovali take filme, ne razumem pa, zakaj jih pri nas odkupujemo. To je slabo, to ni vzgojno. Distribucijska podjetja se izgovarjajo, češ, »mi smo podjetje ne pa vzgojna ustanova«. Pa smo spet pri denarju! »Nabavljamo take filme, ki si jih naša publika »želi«, pravijo distributerji. Razumljivo, drugače pač ni denarja v blagajni, toda na vprašanje, zakaj si naša publika želi filmskega »slepila«, s tem še nismo dobili odgovora. Na žalost prerašča to okvir današnjega feljtona — o celjski publikli pa prihodnjic.